Balatonkenesei Hírlap

XXVII. ÉVFOLYAM 11. SZÁM
BALATONKENESE HAVILAPJA
2015. NOVEMBER

1956-os megemlékezés október 23-án

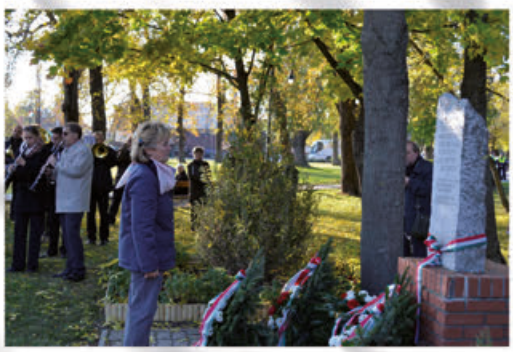

A megemlékezés koszorúit és virágait helyezték el az 1956-os Emlékműnél:
Kontrát Károly belügyminiszter-helyettes, Balatonkenese országgyűlési képviselője és Tömör István polgármester / Balatonkenese Város Önkormányzatának Képviselő-testülete / Fidesz Magyar Polgári Szövetség / Jobbik Magyarországért Mozgalom / MSZP megyei és helyi szervezete / Pilinszky János Általános és Művészeti Iskola tanárai és diákjai / Kipp-kopp Óvoda és Bölcsőde / Közművelődési Intézmény és Könyvtár / Balatonkenesei Polgári Szövetség / Balatonkenesei Városvédők / Nők a Balatonért Egyesület Kenesei és Akarattyai Csoportja / Tátorján Nyugdíjas Klub / Kreatív Kenese Egyesület.

A fényképeket készítette: Riskó Annamária (2015)

Új jegyzője van Balatonkenesének

Tisztelt Balatonkeneseiek!

A nevem Jurics Tamás. 2015. október 15. napjától Balatonkenese város jegyzőjeként tevékenykedem.

1972. április 6-án születtem Pesterzsébeten. Az általános- és középiskolába Veszprémben jártam. Az Államigazgatási Főiskolát 1997-ben végeztem, és igazgatásszervező szakképzettséget szereztem. 2010-ben a Pannon Egyetemen elektronikus közigazgatási menedzserként diplomáztam. 1991 óta dolgozom a közigazgatásban, elsőként a fogyasztóvédelem területén, majd az illetékhivatalnál dolgoztam. 2003 óta vagyok jegyző. Balatonszőlős és Pécsely község körjegyzőjeként tíz évig dolgoztam, majd 2013-tól a Látrányi Közös Önkormányzati Hivatal jegyzője lettem.

Két fiam van, Adrián 1991-ben, Marcell 1998-ban született. Feleségem pedagógiai asszisztensként, óvodában dolgozik.

Egy jegyzőnek – így Balatonkenese város jegyzőjének is – olyan kihívásokkal, olyan széleskörű feladatokkal kell szembenéznie, amelyek minden szakember számára komoly erőpróbát jelentenek a mai közigazgatási környezetben.

A közigazgatási, jegyzői munkakör számomra mindig igazi hivatás volt, ezért megtiszteltetés számomra, hogy az évek során megszerzett szakmai tapasztalatomat Balatonkenesén hasznosíthatom.

Mindannyian tapasztaljuk, hogy napról napra változik a gazdasági és jogi környezet, amelyhez gyorsan és eredményesen kell alkalmazkodnunk, oly módon, hogy ez maximálisan a város érdekeit szolgálja.

Fontosnak tartom a céltudatosságot, a precizitást, és megoldás-orientált vagyok. Hiszem, hogy tartós eredményt csak a felkészültség, a kitartás, a türelem és a lelkiismeretesen végzett munka hozhat.

Napjainkban egyre inkább hangsúlyt kap a közigazgatás szolgáltató jellege, ezért munkám során arra törekszem majd, hogy szakmailag felkészült, pontos, precíz munkát végezzünk a hivatal dolgozóival közösen.

Nagyon fontos, hogy az ügyfél elégedett legyen és problémái a lehető leghamarabb, minél rugalmasabban, és ügyfélbarát módon kerüljenek megoldásra. Ennek elérése érdekében kiemelt célom a Polgármesteri Hivatal kommunikációjának javítása.

Munkámat ezen elvek szerint kívánom végezni és igyekszem azon lenni, hogy rászolgáljak a település bizalmára.

Tisztelettel:

Jurics Tamás
jegyző

Advent kívülről és belülről

Már megint hosszúra nyúlik ez az őszi búcsúzkodás…, hiszen csak lassacskán távolodik éltető napunk, egyre laposabb tiszteletköröket írva le horizontunk peremén, s közben, mintegy vigasztalásképpen, bearanyozza kertjeinket színpompás fényeivel, és jóllakat édes gyümölcseivel. S míg velük töltekezünk, szinte árulásnak beillő alattomossággal megérint bennünket észak hűvös lehelete, s közben észrevesszük valószínűtlenül hosszúra nyúlt árnyékunkat; az egyre rövidülő nappalainkra a közelítő tél előhírnökeként ködös derengés borogatja fátyolát, jelezve, hogy itt és most valami a befejezéséhez közeledik. Érzi ezt a természet, és persze tudja az ember is. A fecskék meg a gólyák már útra keltek, a többiek spejzolnak, odút, barlangot bélelnek és készülődnek, mi emberek pedig betakarítunk és teljesítünk, s persze egy kicsit gondolkozunk is. Mert hát mi emberek már csak ilyenek vagyunk, testi mivoltunk okán a természet gyermekei valánk, lelki-szellemi szárnyainkon pedig szüntelenül azok fölé kívánunk emelkedni, mert érezni és érteni számunkra egyként fontos dolog.

Szóval nemcsak érezzük, hanem tudjuk is, hogy az idei bezárkózás végleges; semmi sem marad belőle, csak a megkövült, esetleg megszépült emlék. S hogy mégsem vagyunk szomorúak, azt a reménynek köszönhetjük. Bármilyen fagyos, élettelen és sötét a tél, mégis valami világít az alagút végén. Érdemes várakozni, szabad, sőt kell tervezni, és szükséges siettetve haladni a világosság felé. Mert ahol fény van, ott életnek is kell lennie, gyümölcsöt terem a kert és a mező, gyermekkacagással telik meg a szabad természet, mert ahol a napvilág uralkodik, ott győz az igazság minden aljas hazugság felett, s lassan mosoly ül ki még a megfáradt arcokra is. Aki mindezt tudja, az reményteljesen várakozik, s közben tervez, épít és díszít, pedig még csak sötét tél van, de a szívében már ott lüktet az eljövendő tavasz.

Körülbelül így írható le a természet adventje. De van egy másmilyen adventi várakozás is, amit az ünnep adventjének is nevezhetünk. Ezek lehetnek személyes, családi, társadalmi vagy kultikus eseményekhez kötődő ünnepek, mint amilyen a keresztelő, a név- és születésnap, ballagás, esküvő, nemzeti ünnep vagy szakrális hálaadás. A rájuk való előkészület néha éveket, máskor csak napokat igényel, mindenesetre az előkészület reményteljes alagútján vezet el hozzájuk az út, s csak akkor hiteles a felkészülés, ha tiszta értékre irányul, és őszinte jóakarat társul hozzá. Mert sajnos az is előfordul, hogy a külső körülmények teljességgel adottak, és technikailag is minden tökéletesen működik, csak hamis a szív, amely nem ünnepel, csak pózol, nem is akar részesülni az örömben, csak kifizet, megrendel és produkál az ünneptől teljesen idegen érdekből kifolyólag. De baj lehet a tartalommal is: „díszes doboz”, amely belül üres. Dátumot, csalást, hazugságot lehet ünnepeltetni fényes külsőségek közepette. Mindkét esetben garantált az előbb-utóbb bekövetkező csúfos kudarc. Viszont a külsőségeiben mégoly szerény, és belső tartalmában kisebb, de a külső és belső várakozás örömével megtöltött dobozka – nyugodtan mondhatjuk –, hogy a boldogság hosszú távú ízével ajándékoz meg.

A természet és az ünnep horizontális adventje után dimenziót kell váltanunk. Továbbra is itt maradunk a földön, de az alagút vertikálissá változik. Most még nem mi indulunk el, mert hisz nem is tudunk, hanem szép csendben várakozunk, mert valaki bejelentkezett hozzánk, és az ő látogatására készülünk. Tulajdonképpen ez az igazi advent, az előző kettő csak ennek analógiájaként fogalmazható meg. Amint ezzel az adventtel szembesülünk, lényege szerint minden másképpen történik, mint az előző kettőben. Nem egyszerűen valamilyen ösztönös megérzés indít bennünket, embereket, hanem üzenetek sora készítgetett elő jelenésekben, próféciákban, üdvtörténeti eseményekben, melyek mögött az embert megszólító Isten személye bontakozik ki, aki bejelenti látogatását „az idők teljességében”. Komoly szándékot, és bennünket komolyan vevő magatartását szövetségekkel (Ábrahámmal, Mózessel) szentesíti, és az ember szövetségszegő magatartását tisztulást igénylő irgalmas szeretettel gyógyítgatja.

Valljuk be, az ember nem tud hozzá felnőni. Hol kitörő lelkesedéssel ígér neki hűséget, máskor elbizonytalanodik, és nemhogy nem várja őt, hanem szinte tudatosan méltatlanná válik hozzá. Az üdvtörténelem nagy adventje (Úrjövetele) ezzel a kettősséggel szeli át a történelem évszázadait: a hatalmas Isten közelítő emberszeretete és a tétován várakozó ember naiv gyengesége folytat egymással párbeszédet…; és a Hatalmas Isten megérkezik: a sötét éjszaka csendjében, egy betlehemi istálló szegénységében, a Szűz kiszolgáltatott gyenge gyermekeként. – Lélegzetelállító…! Hát jól meglepett bennünket az Isten…, és ez még csak látogatásának a kezdete…!

Minderre logikusan azt gondolhatnánk, hogy az Úrjövet olyan kijózanító élménye volt az emberiségnek, ami helyreállította adventünket. Igen, minden bizonnyal hatékony Krisztus adventja azokban a milliókban és milliókban, akikben újra meg újra helyreállítódik az Isten iránti helyes magatartás és az érzékeny lelkület, és általuk mint valami kevéske kovász által mind a mai napig, valamint az egész emberi történelem végéig átjárja az emberi masszát. Ők nem lélektelen karácsonyünneplésre készülnek, hanem találkoznak Vele. Ugyanakkor sokan ebből mit sem fognak fel, legfeljebb az „üres doboz” meddő ragyogását. Pedig Betlehem titka látható valóság, a prófétai szó hallható üzenet, az advent és karácsony liturgiája alkalmas és hatékony eszköz a személyes megélés és átélés számára, hogy mindenki várakozása tartalmas és gyümölcsöző legyen.

Azonban van egy negyedik advent is. Aki ugyanis felkapaszkodik Betlehem misztériumának csúcsaira, annak egy különleges „látomássorozatban” lesz része. A betlehemi Kisded átlényegül tanító, gyógyító, csodatevő, életet adó, de szenvedő Krisztussá is, s mint ilyen Eukarisztiává és Föltámadottá magasztosul. Idáig mi vártuk őt, most pedig ő megy előre, és az Atya házában helyet készít nekünk és vár bennünket. Passzív várakozásunk aktív utazássá változik. Ez az ember és az emberiség végső adventje: az enyém is.

Dr. Balázs Pál
c. apát, plébános

Interjú Németh Gyula nyugalmazott Esperes Úrral

Ismeretségem az esperes úrral és családjával évtizedekre nyúlik vissza. Kenesére költözésünk után szinte azonnal kapcsolatba kerültünk egymással. Tiszteletes Úr is, mi is Fejér megyéből kerültünk ide: Ő Iszkaszentgyörgyről, mi Csókakőről; két egymáshoz közeli településről. Gyakorta emlegette: mi „fődik" vagyunk. Mindig szívet melengető érzés volt vele és élete párjával, Jolikával találkozni, beszélgetni. Szívesen vettem és örömmel fogadtam el meghívásukat egy-egy jeles alkalomra a parókiára, vagy a református templomba. Számtalanszor tapasztalhattam meg, hogy Istentől kapott indíttatásuk talaján milyen szeretettel, nyitottsággal és segítőkészséggel fordulnak az emberek felé, és milyen őszinte derűvel, mosollyal az arcukon élik életüket. Pedig szent feladatuk végzése, népes családjuk bőven adott feladatot számukra.

– Esperes Úr honnét származik?

– Középparaszti család ötödik gyermekeként, 1933-ban születtem, ama bizonyos Iszkaszentgyörgyön, a Bakony keleti lábánál, az Iszka-hegy tövében. Ott kezdtem tanulni az elemiben, amely időközben általános iskolává vált. Annak elvégzése után továbbtanulásra nem volt módom, mert mintegy 20 hold földön gazdálkodtunk akkoriban. Első osztályos koromban meghalt az édesapám, így bátyámmal és 2 nővéremmel együtt dolgoznunk kellett. Nehéz, beszolgáltatásos világ volt akkor. Aki nem teljesített, könnyen Inotán, Tatán, Dunaújvárosban, vagy más bányákban, erőművekben találhatta magát. Bátyám, enyhítve a családfenntartás gondjait, bányába ment dolgozni. Én az eke szarva mellől sóvárogva néztem társaimat, akik a mohai állomásra mentek a vonathoz, amely továbbtanulásuk színhelyére vitte őket.

– Milyen volt az élet akkoriban?

– A cséplés kalákában történt, többnyire az aratás is. Talán hihetetlen ma, de egyedül is arattam, amely jelentette a kaszálást, kévébe kötést, kepébe gyűjtést. Keserves világ volt. Gyakran támadt zúgolódás bennem: miért kell nekem itt küszködnöm, amikor a társaim iskolába járhatnak?! Aztán eljött az idő, amikor katona lettem: Veszprémbe, a Jutasi laktanyába rukkoltam be, ahonnan 1955-ben szereltem le. Ekkorra már – Nagy Imre politikájának köszönhetően – enyhült a beszolgáltatásos világ.

– Mégis: hogyan tudta folytatni a tanulmányait?

– Mivel a nővéreim is többet tudtak segíteni a gazdálkodásban, munkahelyet vállalhattam: Inotán, az Alu-kohónál helyezkedtem el. Sokat köszönhetek *Friedrich Károly*nak, egy okos bácskai sváb embernek, aki munkatársam volt, és ösztönzött arra, hogy továbbtanuljak. Sosincs későn, emlegette.

Beiratkoztam a balatonfüredi Kertészeti Iskolába, ahol két év alatt végeztem, teljes igyekezettel, jeles eredménnyel. Ezután újabb két év alatt elvégeztem a kertészeti technikum levelező tagozatát. Beszámították az előző két évet.

– Vallásossága jelentett-e problémát életében?

– Akkoriban tanulmányaim és szakmai hozzáállásom alapján felajánlották a pártbizottság főnökei, hogy lépjek be a pártba, simán felvesznek, nem kell ajánlólevél. Meghökkentem és azt válaszoltam, hogy megtisztelő, de egy komoly ellenérvet látok: keresztény vagyok, hiszek Jézus Krisztusban és ez ideológiailag összeegyeztethetetlen a párttagsággal. Elfogadták érvelésemet és békén hagytak.

– Tanulmányait hol és hogyan tudta kamatoztatni?

– Balatonakaliba kerültem, ahol a keszthelyi Agrártudományi Egyetem kísérleti telepének vezetőjeként dolgoztam. Családias légkörrel, végtelen segítőkészséggel találkoztam itt. Itt döbbentem rá, milyen igazak Isten szavai, például Joelnél is: *„Kipótolom az esztendőket, amelyeket tönkretett a sáska, szöcskő, cserebogár, hernyó, az én nagy seregem, amelyet reátok küldöttem."* (Joel: 2:25, 1:2) Az is eszembe jutott, hogy milyen igaz: Isten fenyítő, de nevelő eszköze is a nyomorúság. Korábban nem értettem tisztán az Isten kacifántoskodását, mi az, hogy mindent visszafelé kell nézni, mint a héber írásmódban, ahol nem balról jobbra, hanem jobbról balra haladva írnak, olvasnak. Ha mi is így teszünk, visszafelé tekintve jobban megértjük, mi az oka annak, ami történik, mi is az igazság. Hiszen látom, hogy Isten az én utamat szerencsésebbé tette, mint azokét, akiket hajdanában irigyeltem. Visszatekintve már örülök neki, hogy abban a korban születtem nem előbb, nem később, mert akkor esetleg a Don kanyarnál, vagy másutt találhattam volna magam.

– Mikor érintette meg Isten hívó szava a lelkipásztori hivatásra?

– Akaliban ért utol a hívás a lelkipásztori feladatra, 1962-ben. Isten kaput nyitott nekem, 27 éves koromban léphettem át a teológia kapuját. Bármilyen nehézség adódott, Isten mindig segített. Nem volt könnyű a négy kötelező idegen nyelv, a héber, görög, latin és német tanulása, valamint a többi filozofikus teológiai tárgy. Amikor már-már feladtam, Isten mindig visszautalt a múltra: *„akkor mennyire vágytál rá"*. Tanulmányaim során végig éreztem tanáraim, társaim segítőkészségét; jó kapcsolatban, tisztelettel, szeretettel voltunk egymás iránt. A teológia befejezése után Pápára kerültem segédlelkésznek. Szerettem ott, de abban a politikai légkörben, a városban a párt fürkésző tekintete mindig rajtunk volt.

– Mi volt a következő állomás?

– Szerencsére hamarosan sikerült Magyaralmásra kerülnöm, ahol kedves időket töltöttünk el egy akkoriban odakerült katolikus pappal, *Mits János*sal együtt. A gyerekek hiánytalanul jöttek is mindkettőnk hittanórájára. Egy tanár meg is jegyezte a gyerekeknek: *„Azért, mert két hülye pap idekerült, nem kell nektek mindig a templomba járni."* Az említett katolikus pap a háború után megjárta a poklokat, családjával együtt abba gettóba zárták őket, ahova a zsidókat. Almáson kemény harcot vívott egy tanítónővel és férjével az egyház és a vallás érdekében. A szószékről bátran kiprédikálta: *„Kedves Híveim! Ha én is a negyedik férjemet szaggatnám, én se hinnék az Istenben."* A hívek elgondolkodtak rajta; valószínű a tanító házaspár is, mert elérte ezzel, hogy eztán szelídebben nyúljanak az egyházi dolgokhoz.

Én is kaptam büntetést egy óvónőtől, aki az iskolaigazgató parancsára – aki annak idején az óvodának is vezetője volt – Gyula és Péter fiamat egyik napról a másikra kitette az óvodából. Én kint a csillagos ég alatt fohászkodtam, sose hittem volna, hogy a sárga csillagos módszer ilyen formában tér vissza, az egyházat sújtva. Az eset hallatán nagy ribillió lett, a gyülekezet gondnoka két presbiterrel bement az óvodá-

ba, megverték az asztalt az óvónő előtt, hogy ilyen nem fordulhat elő itt, hogy a hite miatt büntessenek valakit. Mivel ők bányászok voltak, hozzátették még, hogy az egész bányát fel fogják lázítani. Megszeppentek, és az igazgató másnap üzent, hogy újra küldhetjük a gyerekeket.

Kaptam furcsa kérdést, hogy miért a munkásokkal, bányászokkal barátkozom? Azt válaszoltam: azért, mert ők mindig mellettem vannak, a hűségben helyt tudnak állni, szemben az akkori értelmiséggel, akik messziről elkerülik a templom tájékát is.

– Hogyan kanyarodott az életútja Kenesére?

– Ekkoriban Kenesén Kuti József szolgált lelkészként, akinek Géza fia lelkésztársam volt. Ismeretségünk kapcsán Kuti József emlegette: Szeretném, ha te lennél az utódom. 1977 decemberében meghalt Kuti tiszteletes úr, s 1978. szeptember 1-jével én kerültem a kenesei gyülekezetbe.

Itteni ténykedésem kapcsán hamar besétáltam az oroszlán barlangjába. Zánkán, feleségem örökségbe kapott birtokán, vele együtt úgynevezett zugtáboroztatást folytattunk a gyerekek számára. Többször is beidéztek a rendőrségre, azzal a felszólítással, hogy hagyjunk fel ezzel a tevékenységünkkel. Védekezésül elmondtam, hogy ezek a fiatalok a táboroztatás miatt nem lesznek rosszabb állampolgárok, nem fognak törnizúzni. Erre bizonyos őrnagy fenyegetőleg azt mondta: *„Elhiszem, de mikor fogják megtanulni, hogy az ifjúság nem az önök asztala?”* Ezzel az esettel is nyilvánvalóvá vált, hogy a besúgó rendszer még működött és jobban kell vigyáznunk, kinek mit mondunk. Kis időre leálltunk az ifjúsági táboroztatással, és lelkész családoknak adtuk oda nyaralásra a zánkai birtokot.

– Tudjuk, hogy nagyobb tisztséget is betöltött a református egyházban. Hogy is történt ez?

– Megrendítő élmény volt, amikor esperessé választottak, az egyházmegye lelkészi vezetőjévé. Az egyházmegyéhez 53 gyülekezet tartozott. A Jóisten kegyelmének láttam ezt, aki így pótolta ki a korábbi éveket. Jó megtapasztalni, hogy az Isten hívása nem hiábavaló, mert amit Isten elhatároz, azt véghez is viszi velünk. Kenesén jócskán azokból állt a gyülekezet, akik még a régi egyházi iskolákban nevelkedtek, és kitartottak mellettem azokban a kemény időkben, amikor a legnagyobb szükség volt rájuk. Sajnos a számuk egyre kevesebb, hisz sokan nyugszanak közülük a temetőben, akiket már én temettem el.

– Milyen szerepet töltött be életében a felesége és a család?

– Családom szeretete is az Istentől való. Nagyon nagy áldás számomra a feleségem, aki a gyülekezeti munkában is nagyon sokat jelentett számomra. Tréfásan meg szoktam jegyezni, hogy kilencszer átugrik felettem, mire én egyet lépek. Feleségemmel Székesfehérváron ismerkedtem meg egy ifjúsági csendes napon.

Tizenhárom évi nyugdíjas életem alatt sokszor eltűnődtem, hogy korábban miért is éreztem elvesztegetett időnek, amikor Isten visszafogott, s nem szárnyalhattam. Mára már mindez nem kérdés, hisz az ő számításában nem az évek száma mérvadó. Bőven adott a fiatal évekért kárpótlást. Például adott hat gyermeket: négy fiút és két lányt, akik közül Péter az utódom lett; Tamás pedig Celldömölkön lett lelkész. Tizenkét unokánk van, most is várjuk őket egy kis vidám szüretelésre – no nem a szőlő mennyisége miatt, hanem hogy együtt legyen a család. Szeretem nézni, ahogy csintalankodnak, rosszalkodnak, a szülők pedig összerántott szemöldökkel fegyelmezik őket. Ez az ő dolguk, az enyém pedig, hogy megvédjem őket.

– Bölcs és derűs gondolatok ezek. Végül is hány éve élnek Balatonkenesén?

– Harmincnyolc éve, amelyből huszonöt évet szolgáltam, és tizenhárom éve vagyok nyugdíjas.

– Köszönjük, hogy beavatta az újságolvasókat életének titkaiba! Bízom benne, hogy az elmondottak sokak számára jó például szolgálnak. Mindannyiunk nevében kívánok jó egészséget, Istentől áldott hosszú, boldog, életet! Ki legyen a következő interjúalany?

– A ma még élő, hajdani hűségesek egyikének: *Vajda Gézáné Bözsiké*nek szeretném továbbdobni a labdát.

Sörédi Györgyné

Bayer Emil: Kisvárosi Orvos

Kisvárosi Orvos rendel
És segíti Asszisztense
Fáradtak? Gyógyítanak:
hiszik, hogy ez a világ rendje.

Fiatalon? Szerettek,
sírtak, nevettek
és tanultak,
tudást, diplomát szereztek.

Most? Őszülő
fejük felett
Isten kezének
fénye ragyog
és a kóbor
felhők közül
kiragyogó
kedves, játszi,
fénylő kis csillagok…

Szilánkok, 1956

Találó volt a Gyuricza István úrtól származó elnevezés. Tavasszal a Balatonkenesei Hírlap egy-két számában foglalkoztunk a Horthy-korszakkal és a II. világháború főként magyar vonatkozású történéseivel. Nem kutatóként, hivatásos történészként, de a történelmet kedvelő érdeklődőként, szilánkokat említve.

Az elmúlt napokban ünnepeltük 1956. október 23-át, a Magyar Forradalom és Szabadságharc Nemzeti Ünnepét. November 4-e pedig a leveretés, a magára hagyott, elárult magyarság gyásznapja. Két hét lelkesedés, eufória, reménykedés, majd a megsemmisítő túlerő és a bukás. Jövőre lesz mindennek hatvan éve.

Az ’56-os forradalom és szabadságharc kapcsán is vannak szilánkok, mégpedig kettős értelemben: újságcikkek, statisztikák, elemzések, történeti tények és az idősebb generációnak személyes élmények, emlékek, sajnos többnyire máig hatóan fájó szilánkok. Aligha vitatható azonban, hogy szilánkokból áll össze a mozaik s a mozaikokból a teljesebb kép.

Ezúttal egy általam eddig nem ismert tartalmú, rendkívül érdekes újságcikk adta a kezembe a tollat. Meghökkentő, fordulatszerű értelmezését adja az ’56-os eseményeknek, az akkori szovjet nagypolitika indítékairól.

Országosan ismert jogászprofesszor, *Dr. Jobbágyi Gábor* ismertette az egyik napilapban hosszú évek kutatómunkájának eredményeit. Szerinte a szovjet politikai vezetés bizonyíthatóan provokálta a fejleményeket, mert ürügyet és lehetőséget keresett arra, hogy Magyarországot masszív katonai erővel megszállja és csapatait e fontos középeurópai térségben még évtizedekig „ideiglenesen” állomásoztassa. Eddig erről soha nem olvastam, ilyen megközelítéssel nem találkoztam. Természetesen Jobbágyi is elismerően méltatja a magyar fiatalok lelkesedését, önfeláldozó hazaszeretetét és áldozatkészségét, forradalmi hősiességét. Történelmi fordulópont volt az óriási túlerővel való szembeszállás, a munkástanácsok révén megindult közigazgatási szervezőmunka, az ország semlegességének kinyilvánítása. Sajnos, azonban a Nyugat – nem először és nem is utoljára – cserbenhagyott bennünket. A Szabad Európa Rádió még kitartásra buzdította a harcoló fiatalokat, de stratégiailag már minden jóval korábban eldőlt: a Nyugatnak nem érte meg bolygatni a jaltai érdekszférát, a Szovjetunió pedig alkalmat talált az itteni katonai pozíciói túlbiztosítására.

Nyolc és fél éves kissrácként maradandó emlékeim vannak ’56 őszéről. Mi ugyan a budai hegyvidék rétjein fociztunk, amikor Pestről folyamatos dörgés hallatszott. A Kútvölgyi úton bámultuk a vonuló szovjet tankokat, de a közvetlen környéken harcok nem voltak. Apám viszont november közepén-végén kézen fogva, gyalog – tömegközlekedéssel, hiszen autója akkoriban még csak a körzeti orvosnak volt – bevitt a városba. Emlékeim most is élénken élnek: leszakadt villamosvezetékek, szétlőtt házak, az ablakon kilógó zongoralábak… Háborús pusztítás nyomai. Akkor, különösen gyerekszemmel úgy tűnt, aligha lesz ép városrész a Kálvin tér és Üllői út környékéből.

Mintegy tízezer halottról tudok, jórészük fiatal volt. Novembertől januárig kétszázezer ember hagyta el az országot. Menekültek és szabadságra vágyók, többnyire ugyancsak fiatalok. Tehetségesek, többre törekvők, alighanem máig is hiányoznak.

A nyolcvanas évek második felében gazdasági diplomataként Montrealban dolgoztam, s többször hallottam: Észak-Amerikában a magyart *„welcome immigrant”*-nek, szívesen látott emigránsnak tekintették. Általában képzettek, ötletesek, igyekvő emberek voltak, kevés kivétellel mind meg is állták a helyüket. Szakmunkásként, üzletemberként és művészként egyaránt. Igaz persze, hogy a környezet, a közeg is ösztönzően hatott. Kár, hogy elmentek, veszteség a hiányuk és jó, ha tudjuk, nem hoztak szégyent ránk.

Az ’56-os forradalom és szabadságharc történetének számomra is eddig ismeretlen szilánkja a november 4-i brutális szovjet beavatkozás mérete. Jobbágyi Gábor szerint harminc hadosztállyal támadott a Szovjetunió Magyarországra, nagyobb erővel, mint 1940-ben Hitler csapatai Franciaországra. Utólag persze hihető és logikus a világhatalmi erőszak: az 1955-ös osztrák államszerződésnek megfelelően Ausztriából ki kellett vonni a szovjet megszálló csapatokat. Az 1947-es párizsi békeszerződés szerint azonban ezt kellett volna tenni az addig csak néhány hadosztálynyi, az utánpótlást biztosító, Magyarországon állomásoztatott haderővel. A Szovjetunió nem akarta feladni közép-kelet európai pozícióit, ürügy kellett hazánk tömeges megszállására, további harmincöt évre. Mindez arra utal, hogy valóban lehetett provokatív szovjet törekvés is az ’56-os események alakulásában.

Mint azonban általában, a társadalmi történések mérete, hatóereje, nem mindig számítható, számszerűsíthető; a magyar forradalom és szabadságharc ereje, hősiessége, kitartása meghaladta az elvártat, a valószínűnek látszót. Sajnos az áldozatok száma a fővárosban, országosan és Balatonkenesén is – hősi halál vagy évekig tartó börtön, megaláztatás –, valamint az emigránsveszteség rendkívül fájó.

Ez kötelez bennünket is méltó emlékezésre.

2015. október

dr. Tábori György

Balatonalmádi gyerekek Kenesén

– Nálunk jártak a Györgyi Dénes Általános Iskola tanárai és diákjai –

Intézményünkben hagyomány, hogy minden ősszel iskolánk apraja és nagyja közös túrán vesz részt. Idén Balatonkenesét választottuk úticélul. A helyi Kultúra Házában dolgozó művelődésszervezők gazdag programkínálattal készültek nekünk erre a napra.

Forgószínpadszerűen, több helyszínen fogadtak bennünket. Volt bohóc műsor, kézműves foglalkozás, mesehallgatás és játszóház. Hallgathattunk előadást a gombákról, a tájházban egy kedves bácsi kalauzolt végig bennünket. A református templomot a gyülekezet lelkésze interaktív módon mutatta be. A Kultúra Házának parkolójában felállított kemencében sült langallót kóstolhatott meg a majd' 400 fős sereg.

Felső tagozatosaink – többek között – túravezető segítségével ismerkedhettek meg a Soós-hegy nevezetességeivel.

Ezúton is köszönetünket szeretnénk kifejezni azoknak, akik akár szabadidejüket is feláldozva hozzájárultak ennek a remek őszi napnak a lebonyolításához.

Balatonkenesén kirándultunk

Egy szép őszi napon osztálytársaimmal Balatonkenesére kirándultunk.

Vonattal utaztunk, szerencsére szép időnk volt. Az állomástól elsétáltunk a Kultúra Házáig. Itt találkoztunk egy bohóccal, aki megtanította az elsősöket varázsolni.

Innen a templomhoz mentünk, ahol egy kedves bácsi mesélt a templom történetéről.

Ellátogattunk a Tájházba, ott több kiállítást néztünk meg. Engem legjobban a háborús emlékek érdekeltek.

Tízórai után egy gombaszakértő bácsi tartott előadást.

Utoljára felmentünk a Kilátóhoz.

Haza is vonattal utaztunk.

Nagyon jól éreztem magam.

Dávid Csongor 4. b.

Balatonkenesén kirándultam

Kedden elmentünk az osztállyal Balatonkenesére. Ági néni a Pannónia mellett várt minket. Vonattal indultunk.

Először megnéztünk egy előadást, amiben egy bohóc mutatott be trükköket. Utána átmentünk a templomba. A bácsi, aki sok érdekes dologról tartott beszámolót, még az orgonán is játszott. Most a tájház következett. Ott régi dolgokat láttunk, például egy menyaszszonyi ruhát, amit egy parasztlány varrt. Volt még fakutya (ez egy olyan szánkóféleség, ami hasonlít a székre, csak ennek a talapi csúsznak) és halászáshoz való eszközöket is találtunk ebben a házban. Ezután tízóraizni mentünk, kaptunk langallót és nagyon ízlett. Ismét meghallgattunk egy előadást, amiben gombákról volt szó. Sokat tanultunk belőle. Az utolsó program (ami egyben a legjobb volt) egy nagy túra volt. Elgyalogoltunk a Soós-hegy lábáig és lassan elindultunk felfelé. Kis idő múlva felértünk a hegytetőre és ezzel teljesült az egyik vágyam: felmentünk úgy a hegyre, hogy nem kellett hozzá autó. A kilátóban is jártunk.

Visszafelé megint vonattal mentünk, nekem nagyon tetszett ez az őszi kirándulás.

Erdős Blanka 4. b.

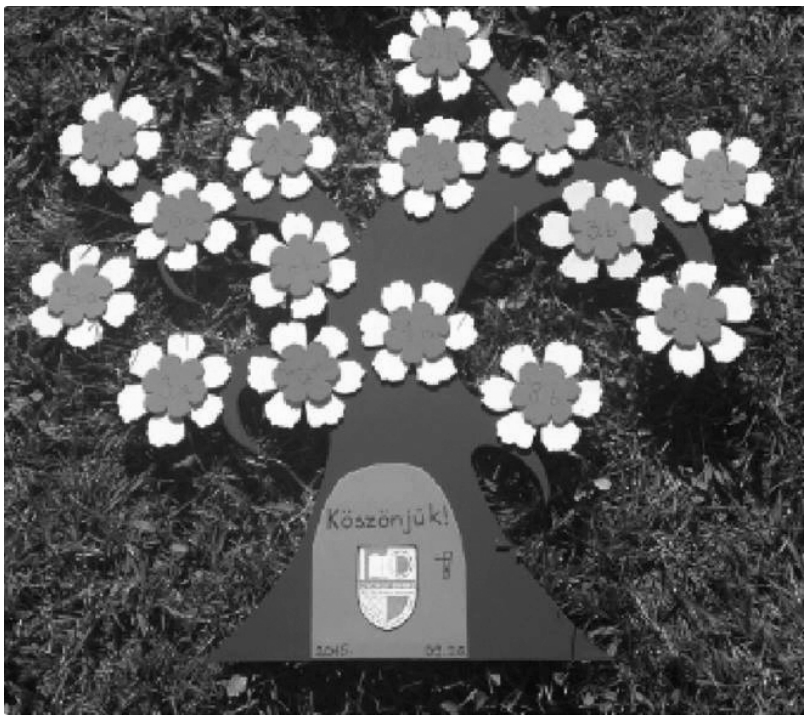

A Kultúra Háza dolgozói pedig köszönik szépen az iskola látogatását és önzetlen segítőik lelkes munkáját! Ez a nap nem jöhetett volna létre *Budai Roland*, *Németh Sándorné Jucika*, *Németh Péter*, *Nyikos János*, *Tamaskovics György*, *Tóth Barnabás* és *Vér László* segítsége nélkül.

Ellesett pillanatok III.

Az augusztusi napfelkelte már a vízben elhelyezett stégen talált, horgászat közben. Az enyhén fúvó keleti szél játékos hullámokat csalt a Balaton vizére, s az első napsugarak is vidáman csatlakoztak hozzájuk. Rövid időn belül a vízimadarak is előkerültek éjszakai rejtekhelyükről, s hangoskodva köszöntötték egymást. Reggelijüket keresgélve sűrűn merültek a víz alá, s néha percekig is eltartott, míg újra a felszínre jöttek. Gyermekeiket közrefogva megérkeztek a büszke hatytyúszülők is, s méltósággal haladtak tova. Csak a halak pihentek még, nem törődvén a jobbnál jobb illatos csalikkal. Kora reggel óta várom az első kapásokat, mivel az időjárás előrejelzése szerint napközben megerősödik a szél, s velük együtt érkeznek az esőfelhők is.

Evezők csobbanására lettem figyelmes: megérkezett az első csónakból horgászó sporttárs is. Súlyait a vízbe dobva rögzítette csónakját, közben felém nézett és fejével biccentve köszönt. Régóta horgászunk egymás közelében, de még egy szót sem váltottunk soha. Igaz, én magamban rég elneveztem – Fekete István regénye alapján – „az öreg Matulának”. Komótos mozdulatai, a kora, valamint a kalapja, amit mindig a fején viselt horgászat közben, rá emlékeztetett. Miután a vízbe vetette horgászkészségeit precízen felcsalizva, kenyérdarabokat szórt a csónakja mellé úszó vadkacsáknak. Mindennapos szokása, hogy a halakon kívül a kacsákat is etetgeti.

Elmélázva gyönyörködtem az öreg tó csodálatos vízi világában, szinte alig érzékelve a beköszönő kapást. Egy szép dévérkeszeg akadt a horogra. Nem panaszkodhattam, mert attól kezdvén szinte folyamatosan jeleztek kapásjelzőim, s egymás után fogtam a szebbnél szebb keszegeket. Csak azok a fránya pontyok várattak magukra. A távolban egyre több vitorlás hajó használta ki a fokozatosan erősödő szél nyújtotta lehetőségeket, s hasítva szelték a hullámokat.

Akarattya felől hangos csobogással közeledett felénk egy vízibicikli, rajta népes családdal. Az öreg Matulától néhány méterre megállva hangos sikításoktól kísérve ugráltak a Balaton vizébe, mintha az öreg ott sem lett volna. Az öreg egy darabig türelmesen várt, s látván, hogy jelét sem mutatják a továbbhaladásnak, egy pillanatnyi csendet kihasználva megkérte őket, ha lennének kedvesek, valamivel távolabb fürödjenek, ne az ő etetése felett. A fiatal családfő agresszív hangnemben közölte: *„Tudtommal a Balaton még nem lett felparcellázva, senkinek sem a magántulajdona”*, ő és családja ott fog fürdeni, ahol kedve tartja. *„S ha nem tetszik, fater* – folytatta nekibátorodva – *addig húzzon el, míg csónakostól a vízbe nem fordítom.”*

Hallottam, amint a nád szélénél horgászók különböző „jótanácsok” kíséretében, a gyerekekre való tekintettel felajánlottak a részére kettő egész percet, hogy eltávozzon, még a környékről is. A „hős” apuka – a legalább 160 centiméter magasságával, s talán 50 kilós súlyával – fenyegetőzve s átkozódva volt csak hajlandó távozni, Kenese irányába. De végre újból csend lett, csak a repkedő sirályok gúnyos vijjogása hallatszott, amivel talán a távozókat búcsúztatták. Az öreg Matula rezzenéstelen arccal vette tudomásul a történteket, nem szállt vitába, nem átkozódott, csak a kapásjelzőit figyelte állhatatosan. Rövid időn belül meg is fogta a szokásos pontyát. A szél ereje egyre fokozódott, a hullámok is egyre magasabbra törtek, jelezve: a Balaton hamarosan megmutatja haragosabb oldalát. Meglepetten láttam, az öreg Matula a hullámokkal dacolva még mindig nem indult a part felé, bár szerelékjeit már rég összecsomagolta, mégis feszülten figyelt Kenese irányába. Pár pillanattal később az erős hullámzás s a sivító szél ellenére is kétségbeesett kiáltásokat hallottam, s a hajladozó nádas felett jobbra tekintve megpillantottam a hullámok között alig haladó, vízibicikliző családot. Az öreg Matula, a vízből felszedve súlyait, határozott és meglepően erős evezőcsapásokkal fordult melléjük. A három apró gyermeket és édesanyjukat pillanatok alatt csónakjába emelte, majd kötelet dobott a „hős” családfő kezei közé, jelezvén: kösse valami biztos részhez. Határozottságának köszönhetően egy percen belül biztonságba helyezte az egész családot. Csak most látszott igazán, hogy kora ellenére menynyi erővel rendelkezik. Csónakja, a hullámokat szelve megindult Akarattya irányába. Még valami hangfoszlányt hallottam, mintha a Honvéd Üdülőt említették volna. Akkorra a Bakony felől már fekete felhők borították az égboltot. Összecsomagoltam, s gyors léptekkel igyekeztem kifelé a biztonságot jelentő partra.

Hazafelé jártam, amikor megérkezett az eső is – mintha dézsából öntötték volna, úgy szakadt. Az ablaktörlők monotonon kattogtak, s közben azon gondolkoztam, vajon én is így viselkedtem volna az öreg Matula helyében? Azt hiszem, igen, s nemcsak a gyermekek miatt.

Néhány nap elteltével újra találkoztunk, s a szokástól eltérően nem fejbiccentéssel, hanem hangosan, jól érthetően köszöntem rá. Talán ő is érezte a hangomban a tiszteletet, mert felém fordulva megemelte szalmakalapját, s jól érthetően kiáltott válaszul: „Szép napunk van ma!”, s mosolygott is hozzá. Újból Fekete István jutott eszembe, s már biztos vagyok benne, hogy ugyanilyen vagy hasonló hétköznapi hősökről formázta meg az öreg Matulát, s könyvei további szereplőit.

Ma már vége a pontyozó szezonnak, s valószínű, hogy az öreg Matula is téli szállására vonult a nyaralójából. Remélem, még jó néhány esztendőn keresztül találkozhatunk egymással. Ezúton kívánok Néki s a hozzá hasonló hétköznapi hősöknek jó egészséget, a viszontlátás reményében!

Id. M.S.

In memoriam BB (1881-1945)

1995 szeptemberének egyik napsütéses reggelén Horváth Lászlóné, Rózsika néni szokásosan megjelent az osztályunk előtt a négyes teremben. Szó nélkül csak ennyit írt a táblára: *„Bartók Béla 50 éve halt meg. New York.”* 9 és fél éves fejemmel hirtelen csak annyi jutott eszembe, hogy igen, a zeneszerző. Már hallottam a nevét a zenesuliban is. Nem a kimondhatatlan másképp írjuk – másképp ejtjük nevű, hanem a magyar. Aztán még három dolgot írt fel Rózsi néni: A *kékszakállú herceg vára, A fából faragott királyfi, Csodálatos mandarin.* Találgatni kezdtük: hogy lehet valakinek kék a szakálla, miért kellett fából királyfit faragni, és hogy kerül ide ősszel a mandarin? Aztán zenét hallgattunk. Ma pedig olvasom az újságcikket: 70 éve halt meg Bartók.

Nehéz róla írni, beszélni, nehéz ügy a zenéjét hallgatni, értelmezni. Kinek van ma erre ideje? Fontos ez ma? Fontos-e nekünk a mindennapok taposómalmában? Már hallom is a választ: nem, mi erre nem érünk rá, más dolgunk van. Foglalkozzanak vele az okosok meg a tudósok, nekünk semmi közünk ehhez. Csakhogy itt egyetlen dolgot felejtünk el: Bartók Bélát, az embert, a magyart. A családapát, aki kétéves fiának, Péternek a hóba írta fel a nevét, s már akkor tanította a betűk felismerésére. A dolgozó embert, aki próbálta családjának a szükséges megélhetést biztosítani. A férjet, aki felesége hangos méltatlankodása elől egyszer elmenekült otthonról, mondván: *„ezt nem lehet kibírni”*. A tanárt, aki minden növendékét arra tanította: *„Mindent szabad, csak egyet nem: hazudni.”* Ennél a mondatnál álljunk meg egy pillanatra, és újra megkérdezem: valóban nincs mit tanulni?

Természetesen nem szeretnék úgy tenni, mintha ezt az intést Bartók találta volna fel. Csak halkan hozzáteszem: ő be is tartotta. Így mutatott példát növendékeinek. A hazugságot a zenében sem tűrte. Ha a növendék nem tartotta be a zeneszerző pontos utasítását, máris figyelmeztetett a zenei füllentésre. Egyszer egy tanítványa, aki később író is lett, és megírta könyv formájában emlékeit Bartókról, jazzt kezdett zongorázni Bartók tanár úr termében. Arra azonban nem számított, hogy a Mester ott ül a szomszédos tanári szobában, és mindent jól hall. Rögtön felállt és megintette a növendéket: *„Ezt hagyja abba!”*. Na persze, a tanár úr született konzervatív, nem érti ezt a mi stílusunkat. Pár nappal később egy neves afrikai jazz-zenekar érkezett koncertezni Budapestre, és a tanítvány a szünetben belebotlott Bartók tanár úrba. Nem hitt a szemének: Bartók jazzkoncerten? Azonban Bartók, meg sem várva a kérdést, csak ennyit mondott: *„Ezek értenek hozzá, de maga nem.”*

Mintegy százhúsz művet hagyott maga után. Főként zeneszerző volt, de zongoraművész is, ki saját műveit feleségével, Pásztory Dittával adta elő. Népdalgyűjtő, ki végigjárta szeretett hazája és a szomszédos országok falvait, a nép igazi hangját keresve, hisz tudta, hogy az utolsó órában van. A népdalokat meg kell menteni. Ő hallotta, milyen szép az, amikor magyar kislány vagy kisfiú magyar nyelven énekel magyar dalt. De azt is hallotta, hogy milyen, amikor román kislány románul román dalt. *„Csak tiszta forrásból”* – itt a lényeg. *„Én részemről mindenkor és minden módon egy célt fogok szolgálni: a magyar nemzet és a magyar haza javát.”* Megtette. Utolsó 5 évét Amerikában töltötte, hisz tudta, itthon nem fog tudni dolgozni a háború miatt. Nem emigrált – hiszen az emigráció ezt is jelenti: hazát cserélni. Bartók nem cserélt hazát, nem kért amerikai állampolgárságot sem soha. *„Szeretnék hazamenni, de végleg.”* Figyelte az amerikaiak zenéjét, felfedezte benne az értéket, de hozzátette: a magyar nem ilyen. Nem rosszabb vagy jobb. Más. Ő megértette azt, amit mi nem akarunk felfogni: magyarként csak magyarul lehetünk igazán boldogok.

Egyszer egy borász ismerősöm azt mondta nekem: „Csaba, ne haragudjon, én nem értek a zenéhez, nem biztos, hogy lesz közös témánk.” Nos, én épp ellenkezőleg gondolom. A gyökerek, a szőlőtő, a szőlővessző, a szőlőfürt, a munka, a prés, a must, a bor. Bartók zenéjében mindig igazi gyökerekből indult, amit – mintegy beléoltva saját zeneszerzői stílusába – hosszas érleléssel, munkával formált meg. *„Csak a bolond szakítana dacból a múlttal. Ami új és nagy jelentőségű, azt mindig a régi gyökerekbe oltják.”* Utolsó napjaiban felesége születésnapi ajándékán dolgozott: a harmadik zongoraversenyen. Az utolsó tizenhét ütem hangszerelését már nem tudta befejezni, ezt a munkát növendéke és barátja, Serly Tibor végezte el a mester halála után. *„Azt sajnálom legjobban, hogy tele kofferrel kell elmennem”* – mondta Lax Henrik orvos ismerősének, halála előtt pár nappal. Magával vitte a zenét, amit már soha nem fogunk hallani. Ám itt van köztünk, amit hallgathatunk: az említett három színpadi mű, a Gyermekeknek sorozat, Zene húros-, ütőhangszerekre és cselesztára, és nagyon sok más kompozíció énekkarra, zongorára, zenekarra, vonósnégyesre is. Utolsó amerikai éveiben pedig az életmű csúcsai: a Concerto zenekarra, amiben honvágyát is kifejezi: klarinétokkal és fuvolákkal kinevet egy zenei témát, és szerelmet vall hazájának. A harmadik zongoraverseny feleségének, a hegedű szólószonáta, amelyet Yehudi Menuhin mutatott be, a brácsaverseny William Primrose-nak. Művei által tovább él köztünk, és csak rajtunk múlik, mit kezdünk vele. Ahogy Kodály fogalmaz: *„Ha majd egyszer azokhoz is eljut művészete, akiktől ered: a dolgozó néphez, s az megérti: akkor lesz magyar zenekultúra, akkor lesz igazán boldog a nép.”* Ezt értette meg Rózsika néni is, amikor készült az ének-zene óránkra. Bartók, Kodály megtette, ami tőlük tellett. Rózsi néni is. S ha nem is hallottunk még egyetlen hangot sem Bartóktól, de ennyit tanultunk tőle: már megérte.

Sipos Csaba
zenetanár

A Tátorján Játékvár hírei

Balatonkenese Város Önkormányzata Képviselő-testületének 209/2015. (VII.08.) határozata szerint a Tátorján Bölcsőde és Családi napközi működést nem kívánja tovább anyagilag támogatni. A Tátorján Játékvár működését a lehető legrövidebb törvényes határidőn belül meg kell szüntetni.

A Tátorján Kft. mint fenntartó, 2015. augusztus 17-én megtartott taggyűlésén a 8/2015. (08.17.) határozata alapján a Tátorján Játékvár Bölcsőde és Családi napközi működése határozatlan ideig szünetel. Az ügyvezetőt felhatalmazta a Kft.-vel jogviszonyban álló munkavállalók munkaviszonyának megszüntetésével, időarányos szabadság kiadásával, felmondási idő és végkielégítés meghatározásával, valamint a bölcsődei és családi napközis ellátást igénybe vevő családok tájékoztatásával, a gyermekek elhelyezési lehetőségét illetően.

A fentiek alapján szomorú kötelességemnek kellett eleget tenni. ***A hozzánk beiratkozott 19 gyermek további ellátása 2015. augusztus 31-én megszüntetésre került, hat dolgozónk munkaviszonya megszűnt.***

Személy szerint a Tátorján Játékvár legelső dolgozója voltam. 2007. áprilisától vettem részt az épület berendezésében, a szükséges dokumentációk, programok, a megnyitó előkészítésében. Szép feladat, jó munka volt.

A Tátorján Játékvár Bölcsőde és Családi napközi az alapításakor megfogalmazott célokat, feladatokat maradéktalanul teljesítette, a „0-3 éves korú gyermekek napközbeni ellátása Balatonkenesén és térségében”. ***A bölcsődei és a családi napközis csoportok a Játékvár fennállásának mind a nyolc évében teljes kihasználtsággal működtek, az összes férőhely betöltött volt***. 2007. június 16-tól 2015. augusztus 31-ig 153 bölcsődés korú és 85 családi napközis gyermeket neveltünk, gondoztunk, tanítgattunk. A picik sokszor nálunk tették meg az első lépéseiket, mondták ki az első szavakat. A megnyitó óta eltelt nyolc évben 4795 család vette igénybe játszóházunk egyéb szolgáltatásait (a kihelyezett játszóházak és strandi szolgáltatások résztvevői nem regisztráltak, több ezer lehetett).

A bölcsődében és családi napköziben a hatósági ellenőrzések, a szülők visszajelzései és a gyermekek fejlődése alapján színvonalas gondozó-nevelő munka folyt, a kollégák lelkiismeretes, szakszerű, odafigyelő munkájának köszönhetően.

Évről évre egyre több visszatérő család bízta ránk második, harmadik gyermekét is; dolgozóink munkájának legnagyobb elismerése ez, és a Játékvárba jókedvűen, mosollyal érkező gyermekek.

Köszönöm a szülők bizalmát, hogy legféltettebb kincsüket, pici gyermekeiket bízták ránk! Köszönöm, hogy az elmúlt év sok anyagi jellegű gonddal, problémával terhes időszakában bátran képviselték a Tátorján Játékvár fennmaradásának ügyét! Külön köszönet Szabó Ildikó Kornéliának, az érdekképviseleti fórum szülőket képviselő tagjának, akivel együtt kereshettük a kivezető utat, a jövő tervezését.

A Tátorján Játékvár 2007. június 15-től 2015. augusztus 31-ig Balatonkenese Város Önkormányzatának anyagi támogatása nélkül nem működhetett volna. Köszönjük az eddigi támogatást!

Bízom benne, hogy a Tátorján Játékvárnak nem csak múltja, hanem jövője is lesz Balatonkenesén.

Bízom benne, hogy az elmúlt évek során a Tátorján Játékvár megismertetésére, elfogadtatására befektetett sok munka nem vész kárba. Ez a minden elvárásnak megfelelő, remekül felszerelt és karbantartott, gyermekeknek készült épület továbbra is a gyermekes családokat szolgálja.

Bízom benne, hogy az ***Evangélikus Egyház***zal folytatott tárgyalások sikerrel zárulnak, és a bölcsődét, családi napközit valamint a többi szolgáltatást 2016. január 1-től át tudjuk adni egyházi fenntartásba.

Városunk elismertségéért, jó hírnevéért a magunk szerény módján eddig is minden tőlünk telhetőt megtettünk. Bízom benne, hogy a családbarát, *„Kedves Kenese a Balaton gyöngyszeme”* arculathoz a jövőben is hozzá tudunk járulni.

Novák Éva
ügyvezető

Köszöntöttük az Időseket

„Ősz van! Ezt abból is tudhatom,
Hogy megárt nekem minden fuvallatom.
Több fényt igénylek és szeretetet,
Csöndes, nyugodt, békés életet.”
(Marokné Varga Ilona)

Minden évben eljön az ősz gyönyörű színeivel, édes terméseivel és minden szépségével, amit gyakran észre sem veszünk rohanó világunkban. Pedig mint minden évszaknak, ennek is fontos szerepe van az életükben, ami párhuzamba állítható az emberi élet évszakaival. Feltehetően ennek is köszönhető, hogy az ENSZ közgyűlése 1991-ben október 1-jét az *Idősek Világnapjá*vá nyilvánította. Szeptember végének közeledtével így egyre inkább fokozódnak az előkészületek e szép nap megünneplésére annak érdekében, hogy az méltó legyen településünk időseinek köszöntésére.

Intézményünk minden évben, a település nagyszabású ünnepi megemlékezésén túl, saját ünnepséget is szervez. Az idén úgy sikerült megszervezni a köszöntéseket, hogy három napon is köszönthettük az időseket. Először szeptember 30-án az intézményünk által ellátottakat köszöntöttük az Idősek Klubjában, az óvodások közreműködésével, ahol a gyerekek kedves műsorukkal és egyedi ajándékukkal örvendeztették meg a néniket, bácsikat. Ezen kívül néhány verssel, képpel, virággal és egy kis ropogtatnivalóval kedveskedtünk időseinknek. Október 1-én az iskolások köszöntötték a nyugdíjasklub tagjaival kibővült időseinket, műsorral és egy kis ajándékkal. Végül október 2-án, pénteken 16 órakor egy nagyszabású ünnepség keretében került sor a városi köszöntésre. A Polgármester meleg hangú köszöntője mellett az óvodások és az iskolások műsorral kedveskedtek a megjelent időseknek, majd Solymos Tóni vidám, szórakoztató műsora következett. A résztvevők örömmel és tapssal nyugtázták a településünkön élő, 90. évesnél idősebb szépkorúak név szerinti köszöntését. Ezt követte az óvoda konyháján készített meleg vacsora, egy kis édességgel.

A Területi Szociális Szolgáltató Intézmény és településünk többi intézménye nevében – akik részt vettek a programok megszervezésében és lebonyolításában – kívánunk ezúton is hosszú, boldog életet minden kedves idősnek és szépkorúnak! Isten éltesse Őket sokáig!

Pozsonyi Monika
intézményvezető

(Fotó: Varga Ákos)

(Fotó: Pap Zsuzsanna)

Szüret

Szeptember 26-án tartottuk szüreti mulatságunkat. Az eső és a hűvös időjárás ellenére végig jó volt a hangulat. Hogy mennyire, arról leginkább azok tudnának beszámolni, akik a hajnali órákig a sportcsarnokban táncoltak.

Vivat Bacchus

Marót Viki és a Nova Kultúr

Meggie's Crew

Mohamed Fatima

Geológiai utazások 1. – A Soós-hegy lösztakarója

Nem is mondhatja igazi kenesei lakosnak magát, aki nem járt még legismertebb hegyünkön, a Soós-hegyen. Azt is mindenki bizonyára tudja, hogy mi a legfontosabb alkotóeleme a hegynek, de nevezzük nevén: ez a lösz. Vajon túrájuk során hányan gondolkoztak el azon, mi is az a lösz, s mik a legfontosabb tulajdonságai ennek a rendkívül különleges kőzetfajtának? A következő pár sorban szeretném bemutatni, általánosságban mit is kell tudnunk róla.

A Soós-hegy (Balatonkenese)

A világ számos területén megtalálható ez a szél által szállított porból keletkező, sárga, likacsos, törmelékes, üledékes kőzet. Összetétele: főleg *kvarc* (60-70 %), *földpát* (10-20 %) és *mészszemcsék* (1-20 %). Nevének eredete a Rajna-melléki német *lose* szóból származik, mely jelentése *laza*. A kőzet kutatását itt kezdték el a tudósok. Magyar népies elnevezése a *sárga föld*. Hazánkon, a Rajna és mellékfolyóinak völgyein kívül előfordul a Rhône völgyében is, de leghatalmasabb kifejlődésben Kínában, Mongóliában, Tibetben, Jarkandban, Perzsiában találjuk. Mind az északi, mind a déli félgömbön a pleisztocén során eljegesedett területek előterében, az ún. periglaciális, jégkörnyéki területeken megtalálható (Préri, Patagónia, Német-Lengyel-síkvidék, Kárpát-medence, Kelet-Európai-síkság, Kína). A lösztakaró az észak-amerikai préritáblán a tengerszint felett mintegy 2000 méterig is felhatol, de például Közép-Európában csak 400 méterig; Nyugat-Európában 300 méter fölött megszűnik a lösz előfordulása. Kiterjedését tekintve a Kárpát-medencében 105 ezer négyzetkilométeres területet borít. Ez azt jelenti, hogy a Kárpát-medence harmadán találkozhatunk valamely löszös anyagtársulással. A pleisztocén glaciális – eljegesedési – szakaszaiban a jégtakaró előtti glaciális és folyóvízi üledékből a jégtakaró felől fújó erős szelek a 0,02-0,06 mm tartományba eső por, vagy kőzetliszt frakciót kifújták, és az előtérben, szélárnyékos területeken ez a poranyag kiülepedett a levegőből. Ha száraz, füves – sztyepp – területre hullott és ott diagenizálódott, akkor keletkezett a típusos lösz. *Diagenezis* fogalom alatt üledékek kőzetté alakulását értjük. Ha nedves térszínre – ártér, mocsár, tó – hullott, akkor ott keveredhetett a helyi üledékanyaggal, s így rétegzett megjelenésű lett. Ezt nevezik *ártéri lösznek*, melynek további megnevezései többek között infúziós lösz, mocsári lösz, homokos lösz. Ezeket összefoglalóan löszszerű képződményeknek tekintjük. Sajátos szemcseösszetétele, mésztartalma és igen jó vízáteresztő képessége megakadályozza abban, hogy lepereg-jen, mint a homok, így alakulhatnak ki a löszfalak. A lösz sajátos szerkezetéből adódóan érdekes lepusztulásformák jelenhetnek meg, amelyek kialakulása összefügg a lösz mésztartalmával és hajszálcsöves szerkezetével. Ilyenek a löszkút, a löszdolina, különböző üregek, a löszmélyutak, a löszcirkusz, a löszpiramis és az említett kenesei löszfal is; az előbbiek a formájukról kapták a nevüket. A löszbe zárt fosszíliák is világosan mutatják a keletkezése idején fennállott környezeti körülményeket. A Kulcs (Fejér-megye) melletti Duna-part löszfeltárásaiban például jól elkülöníthetőek a kizárólag szárazföldi, illetve a szárazföldi és vízi csigamaradványokkal jellemezhető szintek. Az úgynevezett löszcsigák közül a *Planorbis*, a *Succinea*, a *Pupilla* és a *Helicella* nemzetségek az ismertebbek, míg a kagylókat a *Pisidium-félék* képviselik. Néha nagyobb emlősök maradványai is megjelennek. Így például a paksi löszfalból az *Elephas throgontherii* fog- és agyarmaradványai, valamint barlangi oroszlán maradványai kerültek elő. Gyakoriak a növénymaradványok is. Nagyon érdekes a löszsztyeppek és a magasfalak élővilága. A sík területeken ürgék, hörcsögök és egyéb rágcsálók élnek nagy számban, a magasfal üregeiben tömegével fészkel a parti fecske, egész kolóniákat alakítva ki, de kedvenc helye a jégmadárnak és a gyurgyalagnak is.

Lösztorony (Kína)

De hogy ne csak földtani szempontot vegyünk figyelembe, szeretném megemlíteni ipari szerepét is: a laza szerkezetű, könnyen bányászható lösz a benne levő agyagosabb fosszilis talajrétegekkel együtt a téglagyártás egyik kedvelt nyersanyaga. Pakson 1890 óta üzemel ilyen téglagyár. A lösz terhelés és átnedvesedés hatására hajlamos a roskadásra. Amióta a Duna a földtörténeti felső pleisztocénban elérte a Mezőföldet, a löszfalomlás szinte mindennapi esemény. Ezért nem kell ilyen területre építkezni, mert a mozgás csak ideig-óráig állítható meg valamennyire. Jó példa erre a dunaszekcsői (Baranya megye) omlás, ahol a Duna az utóbbi 1600 évben az ott valaha volt római tábor felét már elmosta. Utólag érthető a rómaiak viselkedése, amikor legalább félszáz csapadékos nyarat átélve, pánikszerűen feladták az Alföldet. A csapadék beszivárgással képes behatolni a mélyebb rétegekbe is, ahol visszafordíthatatlan károkat okoz. Érdekesség, hogy a hatóságok évente körülbelül négyszáz bejelentést kapnak földmozgás miatt. És sajnos évről évre 60-70 olyan településen is megjelenik a löszomlás, ahol eddig ismeretlen volt ez a probléma.

Tóth Barnabás

Polgárőrünk rangos kitüntetése

2015. október 16-án, nemzeti ünnepünk, október 23-a alkalmából Budapesten, a HM Kulturális Központban a **„Balaton Polgárőre 2015”** kitüntetést vehette át Rézműves Károly. A kitüntetéssel a polgárőrség érdekében végzett áldozatos munkáját ismerték el. Ám a munkának ezzel nincs vége, mert ahogy díjazottunk az emlékplakett átvételekor fogalmazott: *„A Balatont, városomat, hazámat szolgálom, és továbbra is így teszek”*.

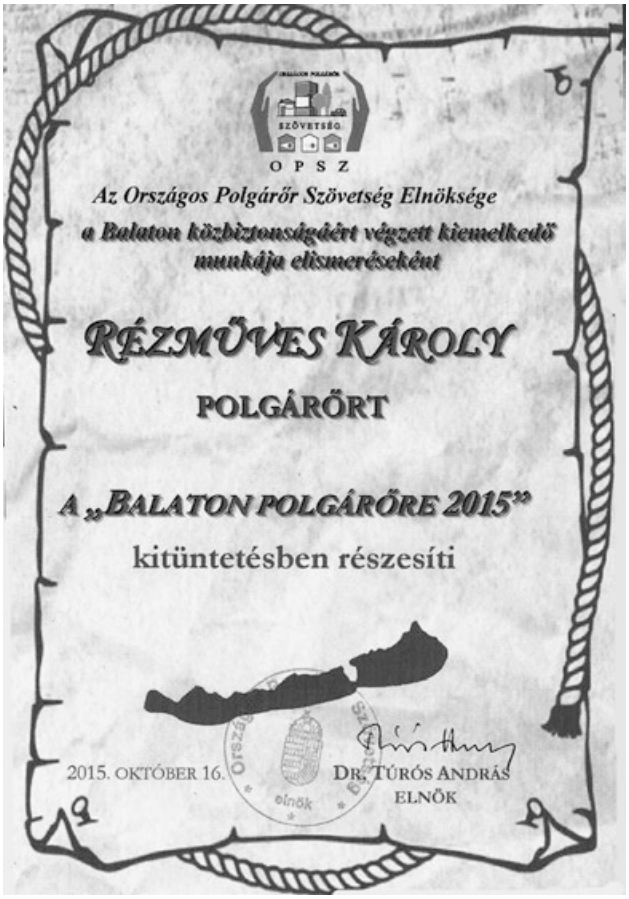

OPSZ

Az Országos Polgárőr Szövetség Elnöksége
a Balaton közbiztonságáért végzett kiemelkedő munkája elismeréseként

RÉZMŰVES KÁROLY

POLGÁRŐRT

A „BALATON POLGÁRŐRE 2015”
kitüntetésben részesíti

2015. OKTÓBER 16.

DR. TÚRÓS ANDRÁS
ELNÖK

Horgászhírek

Találkozóra kértem fel a Balatonkenesei Horgász Egyesület elnökét, Tóth Csaba barátomat, hogy legyen szíves rövid tájékoztatót adni olvasóinknak az ez évben történt fejlesztésekről és az Egyesület főbb adatairól s rendezvényeiről. Az elnök úr készségesen vállalta a találkozót, bár hamiskásan mosolyogva megjegyezte: *„Ezt Te is pontosan tudod.” „Igen* – válaszoltam, – *de sokan nem tudnak ezekről városunkban.”* Tudtam jól, hogy könnyű riportalanyt választottam, mert Csaba beszédkészsége kiváló, nem véletlen, mert tanárember lévén szókincse roppant gazdag. Így úgy döntöttem, nem is párbeszéd formájában írok az egyesületi életről, hanem összefoglalom, és úgy tárom Önök elé.

Az Egyesület taglétszáma telített, szinte állandó, alig változik. Tagságunk létszáma 210 fő. Vitorlás- s csónakhelyeink teljesen kihasználtak. A kisvitorlások (amelyek az Egyesület tulajdonában vannak) helyei is kivétel nélkül bérelve vannak. Ebben a 2015-ös esztendőben is fokozott felújítások történtek a csónakbejárók deszkázatán. Elkészült a keleti hullámtörő kivitelezése, s a nagyvitorlások kikötéséhez szükséges új oszlopok cseréje is. Valószínű – ha az időjárás engedi –, hogy az iszapcsapda elkészítésére is sor fog kerülni ebben az esztendőben. Mindez 4,5 M Ft-jába kerül az Egyesületnek. Ezeket a költségkiadásokat az ebben az esztendőben csökkentett tagdíjak ellenére is fedezi az idei bevétel, sőt a megtakarításunkat is növelni tudjuk.

Rendezvényeinket – amiket előre megtervezett a vezetőség – szinte 100 %-ban sikeresen tudtuk lebonyolítani. Még ebben az esztendőben megrendezzük a *Jancski Jenő*ről elnevezett *Süllőkupa verseny*t, amely két napos lesz. S meg kell említenünk a már hagyományos disznótoros napot is, amelyen közösen dolgozzuk fel a „kocát”, s tagjaink párjukkal együtt ingyen fogyaszthatják egész napon át az ínyencségeket. Estére zeneszó mellett – ahogy lenni szokott – táncra perdül a jó hangulatú társaság. Egyetlen egy rendezvényünk maradt el: a szüreti ünnepségen való részvét a késve jelzett meghívásnak köszönhetően (keszegsütés). Reméljük, a jövő esztendőben már időben megkapjuk a rendezvények pontos dátumát, s újra megtisztelhetjük jelenlétünkkel településünk lakóit s nyaraló vendégeit.

Még egy szomorú és megtisztelő hírt közölt az elnök úr: a tavaszi horgászverseny elnevezése a közelmúltban elhunyt barátunk után, a vezetőség döntése alapján a *Babolcsai József Horgászverseny* elnevezést kapta. Babolcsai József (Marci) hosszú esztendőkön át segítette az Egyesületet önzetlenül végzett, kétkezi munkájával. Az Egyesület életében Ő nyerte meg egyedül háromszor egymás utáni esztendőben a tavaszi horgászversenyt, így a vándorserleg véglegesen is a tulajdonába került.

Még egyszer köszönöm Tóth Csaba elnök úrnak a tájékoztatást, s kívánom Neki és horgásztársaimnak, hogy teljesüljön régi álmuk, ahogy egy régi horgászvicc is mondja: *„Adja a Jóisten, hogy végre akkora halat foghassak, hogy ne kelljen hazudnom!”*

Id. M.S.

Marcihoz

A vízbe ejtett fehér rózsaszál a lágy hullámok hátán
Már oly messze jár.
A búcsú s emlékezés virága lassan belevész
A szürkülő távoli homályba.
Lelkem ott legbelül fájón zokog, s nélküled eztán többé
Nevetni se tudok.
Hiányzol, Barátom, s hiányol örök szerelmed, a kék Balaton,
Vidám lényedet elfeledni sohasem fogom,
S nem is akarom.

Id. M.S.

Kedves Olvasók!

Engedjék meg nekem, hogy a Balatonkenesei Hírlap hasábjain keresztül megköszönjem *Pintér Dóra* (számomra Dórika) önzetlen segítségét. Ő olvassa elsőként írásaimat, s ha úgy érzi, szerkesztésükben is segítséget nyújt. A lassan terjedő pletykákkal ellentétben verseimet és cikkeimet én írom, külső segítséget soha nem fogadok el, és a jövőben sem szándékozom. S még valamit szeretnék megköszönni Dórikának, ugyanis Ő viszi gépre írásaimat, s juttatja el különböző újságok szerkesztőségeihez. Mindezeket önzetlenül, szabadidejének rovására végzi.

Tisztelettel: **Id. M.S.**

Balesetmegelőzés tanév elején a kisiskolásoknak

A Balatonalmádi Rendőrkapitányság tanévkezdéshez kapcsolódó programsorozatának befejező eseménye volt 2015. szeptember 25-én a balatonkenesei Pilinszky János Általános Iskola és Alapfokú Művészetoktatási Intézményben megszervezésre került *KRESZ-Feszt*.

Az időjárás, sajnos nem kedvezett az eredetileg tervezett programnak. Az esős idő miatt elmaradt a kerékpáros és gyalogos túra, és a kerékpáros ügyességi pályával is a tornaterembe szorultak. A hely korlátozottsága miatt az alsó tagozatos gyerekeknek biztosítottak lehetőséget, hogy a kerékpáros ügyességük mellett kipróbálhassák a közlekedésbiztonsági játékokat. A gyerekek a KRESZ-ismereteket felelevenítő, oktató kirakókon és memóriakártyával való játékon túl az iskola és a rendőrség kapcsolatáról rajzoltak, balesetveszélyes helyzeteket megelevenítő rajzokat színeztek, s hűtőmágnest készítettek a leggyakrabban látható közlekedési táblákból.

Stanka Mária c. r. őrnagy megelőzési előadó és Vágfalvi Attila r. százados, az iskola rendőre fontosnak tartották, hogy a játékos formában megvalósuló foglalkozás során a kisiskolások éltek ismereteik bővítésének lehetőségével, amit a feltett kérdések is bizonyítottak.

Balatonalmádi Rendőrkapitányság

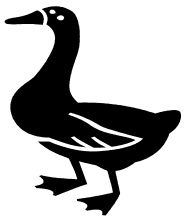

MÁRTON-NAPI LIBASÁGOK

***November 7-én, szombaton* Családi nap**

a Közművelődési Intézmény és a **NABE**-csoport együttműködésével.

„Aki Márton-napon libát nem eszik, egész évben éhözik…”

A Kultúra Házában 15 órától:

A Márton-nap története – a Kippkopp Óvoda Ficánka csoportjának előadása

A nagyteremben a Mesetarisznya-játszóház várja a játékos kedvűeket

Kézműves foglalkozások

Táncház – Vargáné Dobó Katalin vezetésével

Lampionos felvonulás

Libazsíros kenyér, ludaskása, libatepertő, libazsír, házi sütemények – a NABE-tagok jóvoltából.

Újbor-kínálás a Kelet-Balatoni Borlovagrend felajánlásával.

Aki legalább 4 foglalkozáson részt vesz, jutalmat kap!

Információ: Kultúra Háza – 06 88 594 500

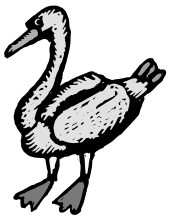

Ködbe burkolózik hegy, völgy

Bizony, vége van a nyárnak, egyre hűvösebbek a reggelek, jól esik estére a lakások melege. Az időjárás hűvösebbre fordulása életünk minden területén hatással van ránk, de legjobban talán a közlekedésünkre.

Nem győzöm hangsúlyozni, hogy a közlekedésben mindenki egyenrangú résztvevő fél, úgy a gyalogos, kerékpáros, motoros, autós, mint a kamionos.

A balesetek csak az egymásra figyeléssel, az egymás iránt tanúsított türelemmel kerülhetők el! És persze a közlekedési viszonyok, körülmények figyelembe vételével!

Rövidebbek a gyakran borús, ködös nappalok, párásak a reggelek, nedvesek az utak, csúsznak a falevelek, és mi továbbra is sietünk.

Ilyen körülmények között a jól láthatóság kiemelt jelentőségű. Erre a balesetmegelőzési tényre hívja fel a figyelmet az Országos Balesetmegelőzési Bizottság már több éve megújuló kampánya, **„Látni és Látszani”** szlogennel. Az október 1. és december 15. között meghirdetett akcióhoz csatlakoztak optikusok, gépjárműszerelők, szervizek, ahol a látásunkat, autóink „szemét” lehet térítésmentesen megvizsgáltatni – és csatlakozott a rendőrség is, fokozott közúti ellenőrzéssel.

A megváltozott ***közlekedési feltételekre való felkészülés*** elsősorban a gépjárművek vezetőitől kíván több odafigyelést.

- A látási körülmények romlása szükségessé teszi a gépjárművek ***világítóberendezéseinek*** gyakoribb ellenőrzését, tisztítását.
- A műszaki állapot felülvizsgálata, fagyálló, hűtő és ablakmosó folyadék feltöltése mellett.
- Itt az ideje a gumicserének. A fagyos, jeges, nedves utakon, ***+7 fok alatt*** a nyári gumi már nem nyújt biztonságot.
- A rosszabb út- és látásviszonyok miatt célszerű lassítani a vezetési tempón, ***nagyobb követési távolságot*** tartva, hiszen a ***sérüléssel járó balesetek*** közel egyharmadát az útviszonyoknak ***nem megfelelően megválasztott sebesség*** okozza.
- A klímaberendezés karbantartása a belső párásodás megelőzését szolgálja.
- Téli felszerelésként jégmentesítőt, hóláncot, lapátot, takarót érdemes bekészíteni a gyakran és hosszabb utakon autózóknak.
- Hosszabb útra indulva, elakadásra felkészülve tele tankkal, elegendő folyadékkal, élelemmel, több takaróval célszerű elindulni.

A jó látás és láthatóság, mint baleset-megelőzési feltétel, nemcsak a gépjárművekre, hanem minden közlekedőre, ***a gyalogosokra és kerékpárosokra is vonatkozik!***

A KRESZ által előírt ***gyalogos és kerékpáros láthatósági felszerelések, kiegészítők*** komoly sérülésekkel járó balesetek megelőzését szolgálják, ezért – ugyan csak külterületen kötelező – tanácsos azokat lakott területen belül is viselni este, éjszaka, rossz látási viszonyok között.

Az őszi hosszabb utak egyike a ***halottak napjához kötődő temetőlátogatás***. Nemcsak az őszi közlekedéssel kapcsolatban említem, hanem bűnmegelőzési szempontból is. Sajnos a temetőket a sírokat gondozó hozzátartozókon kívül az óvatlanságunkat, jóhiszeműségünket kihasználó bűnözők is látogatják ilyenkor. Kifigyelik, amíg vízért megyünk, elvisszük a szemetet, és máris szabad prédává válik az ott hagyott táskánk, benne pénztárcával, iratokkal, mobiltelefonnal.

Mindenki fokozottan óvja értékeit!

Stanka Mária c. r. őrnagy
Balatonalmádi Rendőrkapitányság

Sűrű köd nehezíti a reggeli közlekedést

Mi is a köd? A levegő esténként lehűl és az addig tárolt vizet nem képes már megtartani. Ilyenkor néhány ezredmilliméternyi átmérőjű vízcseppek válnak ki a levegőben. Magyarul tehát felhő képződik, amely nem fent, hanem lent van. Ha túl erős a köd, akkor bizony jelentősen csökkenti a látótávolságot. Normál időben is nehéz a megfelelő követési távolságot és féktávolságot meghatározni, hát még ködben. Ebben segít a ködlámpa.

A KRESZ 44. §. (4) bekezdése szerint: ***„A tompított vagy távolsági fényszóró helyett vagy mellett ködfényszórót, továbbá hátsó helyzetjelző ködlámpát abban az esetben szabad használni, ha a látási viszonyok ezt indokolják.”***

Sajnos sokan vannak olyan közlekedők, akik szubjektív módon ítélik meg a látási viszonyokat és indokolatlanul használják a ködfényszórót, illetve a hátsó ködlámpát.

A 6/1990. KÖHÉM rendelet pontosan meghatározza a fogalmakat és azok használatát:

„Első ködfényszóró: lámpa, amely arra szolgál, hogy köd, hóesés, felhőszakadás vagy porfelhők esetén javítsa az úttest megvilágítását. (Színe fehér vagy sárga.) ***Hátsó ködlámpa: Lámpa, amely arra szolgál, hogy sűrű köd esetén észlelhetőbben jelezze hátrafelé a jármű jelenlétét.*** (Színe piros.)***”***

Ha a fenti feltételek egyike sem áll fenn, tehát nincs köd, nem esik a hó, nem szakad az eső vagy nincs porfelhő, akkor szabálytalanok vagyunk. De nemcsak szabálytalanok, hanem a szemben közlekedőket is veszélyeztetjük, mert elvakíthatjuk őket.

A hátsó ködlámpa használatával elsősorban nem magunknak segítünk, hanem a mögöttünk jövőnek. Tehát ebben az esetben nem *látunk*, hanem *látszódunk*! És ez legalább annyira fontos!

Figyelnünk kell azonban arra, hogy amint javul a látótávolság, a hátsó ködlámpát kapcsoljuk le, mert ezzel a mögöttünk haladókat elvakíthatja annak erős fénye, amely erősebb, mint a féklámpáé és ezzel meg is zavarhatjuk, megtéveszthetjük a mögöttünk haladókat.

Balesetmentes közlekedést kívánunk!

Balatonalmádi Városi Balesetmegelőzési Bizottság

CSÍZIÓ

Október 20 – November 20. — Mindszent hava – Szent András hava

Október 21.: Orsolya napja
– A kerti vetemények betakarításának napja.
Október 23.: János napja
– Sok helyen először gyújtottak lámpát.
Október 26.: Dömötör napja
– Vendel és Mihály nap mellett fontos őszi pásztorünnep. A „Dömötörözés” juhász bál.
Október 28.: Simon, Júdás napja
– Sok helyen télkezdő napnak tartják.
– Időjósoló nap: *„Itt vagyon már Simon, Júdás, / jaj tenéked inges, gatyás.”*
November 1.: Mindenszentek napja
– Az üdvözült lelkek ünnepe.
November 2.: Halottak napja
– A néphagyományban halottak napja vigíliájaként tartják számon. A X. század óta külön ünnep, általánossá viszont a XIV. században lett. Szokás, hogy már előző napokban, hetekben rendbe tették a temetőt, sírokat.

November 11.: Márton napja
– A középkor egyik legnépszerűbb katonaszentje a IV. században élt. A magyarság Szent István óta tisztelte. Napja esztendőbúcsúztató napként ismert ünnep. Ilyenkor kóstolták az újbort meg, mert *„Márton a bornak bírája.”*
– Időjósló nap: *„Márton napján, ha a lúd jégen áll, / Karácsonykor sárban botorkál.”*
– Márton legendája adta az alapot a Márton-napi lúdvágásnak, amelynek mellcsontjából az eljövendő télre jósoltak: áttetsző mellcsont száraz kemény telet ígért, homályos, sötét csontlap csapadékos, enyhe időt.
November 19.: Erzsébet napja
– Napját időjárásjósló napként tartották számon. Az Erzsébet-napi hó enyhe telet jelzett. Amilyen az idő Erzsébetkor, olyan lesz karácsonykor is – állították.

Forrásmunkák: S. Lackovits Emőke: Az egyházi esztendő jeles napjai, ünnepi szokásai a bakonyi és Balaton-felvidéki falvakban. Veszprém Megyei Múzeumok Igazgatósága, Veszprém, 2000; Napról napra. Pedellus Bt., Debrecen, 1992

Pulai Istvánné

Gyógynövény horoszkóp

Skorpió X. 24 – XI. 22.
A szenvedély embere

Habitus: Életerős, szívós, egészséges jegy. Ha mégis megbetegszel, akkor az rendszerint pszichés eredetű, ilyenkor életed egy területén képtelen vagy továbblépni.
Betegségre való hajlam: Nemi szervek betegségei, urológiai probléma, vastagbélprobléma, a húgyutak betegségei.
Gyógynövény: Galagonya, zsázsa, rebarbara, kökörcsin.
Felhasználási ajánlat: A kökörcsinre homeopátiás szerként (Pulsatilla) számíthatsz, hurutos megbetegedések, fülgyulladás, kötőhártya-gyulladás esetén.
A Skorpióknak érdemes rebarbarát vadászniuk a piacon, nagyobb adagban fogyasztva ugyanis vér- és vesetisztító határú, serkenti a bélműködést. Ha unod már a teákat, próbáld ki a kínaiak gyógyhatású csemegéjét, az aszalt galagonyát! Finom, édes és jót tesz a szívednek.
+ 1 tipp: Különleges csemege a zsázsacsíra, amellyel zöldsalátáidat dúsíthatod. A töltött tojást ezúttal készítsd apróra vágott zsázsával (kis tejföllel, vajjal, sóval, borssal, pirospaprikával fűszerezve)!

Közzéteszi: Fazekas Andrásné

Kedves kézművesek, ügyes kezűek!

Kreatív kézműves munkacsoportok szerveződnek a Kultúra Házában. Délutáni tevékenységet, hasznos időtöltést tervezünk – ötletes tárgyak, ajándékok készítését tűztük ki célul. Szeretettel várunk mindenkit, akit érdekel a kézműveskedés, az újrahasznosított anyagok feldolgozása. **2015. november 12-én, csütörtökön délután 15 órakor** kötetlen, jó hangulatú beszélgetést kezdeményezünk a Kultúra Házában, hogy közösen gondolkodjunk szakköreink újraindításáról.

Monostory Margit

Tök jó nap volt!

2015. október 10-én rendeztük a Tök jó napot. A már hagyományosnak számító töklámpás-faragás mellett az érdeklődők mécsest is készíthettek a Tájházhoz induló felvonuláshoz, ahol a délután folytatásában sütőtökkel készült ételeket kóstolhattak. Sajnos az egész nap készülődő eső a tájházi program kezdetén már utolért minket, így az esti tinidiszkó kicsi, de annál lelkesebb résztvevő közönséggel zajlott.

Tökös receptek

Ahogy előző lapszámunkban ígértük, a múltkori két süteményrecept mellé újabb, sütőtökkel készíthető ételek leírását adjuk közre, hogy a sütőtök, mint konyhai alapanyag, sűrűbben szerepelhessen étrendünkben. Aki ott volt október 10-én a Tájházban, és végigkóstolta a kínálatot, egészen biztosan találhatott olyat, ami ízlett neki. Reméljük, a receptek között is megtalálják a kedvükre valót.
Németh Sándorné Jucika receptjei következnek.

Sütőtökös kókuszgolyó

✹

Hozzávalók:
20 dkg háztartási kekszmorzsa
10 dkg vaj
20-30 dkg sült tök
15-20 dkg cukor (a tök édességétől függ)
3 evőkanál baracklekvár
1 dl kávé
2 evőkanál jó minőségű kakaó
1 kávéskanál fahéj
1 csomag vaníliás cukor
10 dkg kókuszreszelék

A hozzávalókat összegyúrjuk. Ha szükséges, még tehetünk bele kekszmorzsát. A kész masszából golyókat formálunk és kókuszreszelékben meghempergetjük.

Tökös diós / tökös mákos piskóta

✹

Hozzávalók:
30 dkg nyers tök reszelve
10 dkg vaj
4 tojás
4 púpos evőkanál cukor
2 evőkanál liszt
4 evőkanál darált dió / 4 evőkanál darált mák
1 csomag vaníliás cukor
½ csomag sütőpor

A hozzávalókat egy keverőtálban kikeverjük. A kész masszát kivajazott, kilisztezett tepsibe öntjük és tűpróbáig sütjük. Kis kockákra vágva tálaljuk.

Sütőtökös mártogatós

✹

Hozzávalók:
1 közepes méretű sütőtök
1 kis fej vöröshagyma
1-2 gerezd fokhagyma
1 kis pohár tejföl
2 dl víz
1 evőkanál étolaj
Kis csokor petrezselyem és zeller vegyesen
Mustár, só, bors, cukor ízlés szerint

Egy evőkanál olajon megdinszteljük a vöröshagymát. A tököt nyersen kockákra vágjuk a hagymához adjuk. Ráöntjük a vizet és az egészet puhára főzzük. Ekkor turmixgépben vagy botmixerrel pépesítjük, a mustárral, sóval, borssal fűszerezzük. Belekeverjük a tejfölt és az apróra vágott zöldfűszereket is. Pirítóssal vagy kenyértésztával (langallóval) kínáljuk.

Tökös tócsi (tócsni)

✹

Hozzávalók:
4 nagy szem burgonya reszelve
A burgonya mennyiségével azonos sütőtök, nyersen lereszelve
2 tojás
1 fej vöröshagyma reszelve
3 gerezd fokhagyma reszelve
1 kis pohár tejföl
1 evőkanál liszt
Só, bors ízlés szerint
A kisütéshez kevés étolaj

A hozzávalókat egy tálban összekeverjük. Forró olajba, két kanál segítségével kisebb adagokat szaggatunk, és mindkét oldalát pirosra sütjük. Zöldsaláta illik hozzá.

Tájházunk tája

Október 15-re tervezett, a református temetőt bejárni és a sírokat rendbe tenni szándékozó összejövetelünk az esős időjárás miatt sajnos elmaradt. Reméljük, valamikor pótolni tudjuk az alkalmat.

A Tájház 2015. október 12-től érvényes nyitva tartása:

Hétfő:	zárva
Kedd:	13.00 – 16.00
Szerda:	13.00 – 16.00
Csütörtök:	13.00 – 16.00
Péntek:	13.00 – 16.00
Szombat:	előzetes bejelentkezéssel
Vasárnap:	zárva

30/837-18-53
tajhazbalatonkenese@gmail.com
Friss információk:
www.facebook.com/Kulturakenese

Meghívó

„A Polgárőrség története” című kiállításra

A **Balatonkenesei Polgárőr Egyesület**
idén ünnepli
megalakulásának 25. évfordulóját.

Ez alkalomból
mindenkit szeretettel várunk
a Kultúra Házában
megrendezésre kerülő kiállításunkra.

A kiállítás
2015. november 9-től tekinthető meg,
az ünnepélyes megnyitóra
2015. november 21-én, 14 órakor kerül sor.

Ritter József
elnök

Kertészkedem az Ágnes utcában…

Negyedszázada, hogy ide vetődtünk, amikor az Ágnes utca még nem is létezett. Akkor még úgy is emlegették ezt a tájat, hogy „káposztás”. A telkek nagy része a Partaljától a 71-es útig húzódott, igen keskeny sávban. A tulajdonosok többsége, a „pestiek”, horgászok voltak, de néhány helybeli itt élő család is lakott a környezetünkben. Alapvetően a balatoni horgászati lehetőségek és az olcsó telkek határozták meg a terület beépülését. A kezdetben rendezetlen infrastrukturális állapotok ellenére gombamód épültek a „gyümölcstárolók”, szerveződtek a rendezési tervek, lett vezetékes víz és csatorna – na meg villany. Ami legfontosabb, volt hová tenni a lélekvesztő csónakjainkat télire és hely, ahol sütni-főzni tudtunk, akkor még sokkal több balatoni halat. E „paradicsomi” életkörülmények mellett versengtünk a kertészkedésben, az elhanyagolt, posványos telkekből virágzó kertek lettek. Természetesen segítségünkre voltak a családok, akik itt élnek, akiktől ellestük a kertészkedés csínjátbínját. Én sokat tanultam Péterfalvi Feri bácsitól, Péterfi Bélától, Sipos Károlytól, Kalota Miklóstól, Erzsi nénitől, Irénke nénitől. Feri bácsi idős kora ellenére művelte „óriási” telkét, amelyben megtermett a csodálatos padlizsán, amit én akkor ismertem meg, amikor huszonhat évvel ezelőtt idejöttem. Na meg a nemes tüskés szedret, amiből körülbelül ötven méter kerítés volt – szörpöt, lekvárt, bort is produkált.

A legfontosabb azért a zöldségfélék termesztése volt, amihez a magokat, palántákat nagy részben a helyiek adták. A bungalóélethez igen sokat kellett dolgoznunk, hogy valamilyen módon az életünk elviselhető legyen; szükség volt járható utakra, vízre és villanyra, s főleg átlátható telekhatárokra, aminek hiánya kezdetben még konfliktusokhoz is vezetett. Csak érdekességnek említem, hogy az egyik tavaszi horgászszezon előtti időben Feri bácsi kaput épített az Ágnes utca közepébe, én meg istállótrágyával megszórtan ástam fel az utat, és valami csodálatos mennyiségű lucullus paradicsomom termett abban az idényben. Az ilyen és hasonló történetek mellett sokasodtak a „gyümölcstárolók” és a kiskertek, amelyekben hangyaszorgalommal kertészkedtek a „pesti” horgászok. Példaként említem, hogy a MÁV Északi Járműjavító Főműhely munkatársai, kiváló szakmunkásai, technikusai egy egész kolóniát képeztek, nevezetesen Bánfi Jancsi bácsi, Várszegi Feri, a szomszédom, akik kiemelkedtek a horgászatban és a kertészkedésben. Jani bácsi közel száz esztendőhöz nagyszerű szerszámkészítőként és kertészként élt közöttünk, amíg a területünk rendezése miatt be kellett fejeznie a horgászatot és a kertészkedést.

Úgy érzékelem és vettem tudomásul, hogy az én korosztályom elmúlásával, környezetem fejlődésével a virágzó belterjes kiskertek végnapjaikat élik. Az Ágnes és Boglárka utcák vonzásában tizenöt-húsz évvel ezelőtt körülbelül tizenöt-húsz telken termeltünk paradicsomot, paprikát, káposztát és egyebeket, ma meg három-négy kertben folytatnak ilyen művelést. A kiskerttel szemben tért nyertek a tuják, sövények, gyepszőnyegek. Amikor rákérdezek, hogy miért fejezték be a kertészkedést, akkor az a válasz, hogy sokkal olcsóbban meg lehet venni az árukat az üzletekben.

De van még ennél fontosabb is, mégpedig a növényvédelem, amelyben a kártevők kerülnek ki győztesen, legalábbis velem szemben. Ennél még fontosabbak a légköri ártalmak, a hirtelen jött kánikulák, melyek valóságos „terrorista” támadásokkal érnek fel. – A paradicsom leégett! Ezzel a vésszel szemben abszolút védtelen voltam. Vajon mit tehetünk, hogy megvédjük a terményeinket? Ennek ellenére bízom az okos emberek kreativitásában, a természetben működő pozitív erőkben, amelyek felülkerekednek a meztelen csigákon, monílián, amerikai szövőlepkéken, pusztító gombák és vírusok ártalmain – addig mi ne adjuk fel a saját magunk által termelt igazi paradicsomok termesztését, „biomóddal”, hogy családunk addig fogyassza vegyszermentes kerti növényeinket, amíg mi, mint „kifutó” széria, jelen vagyunk.

Az igazi „földi paradicsom” Balatonkenesén

Engedelmükkel szeretném, mint idősebb „betolakodó”, lélekben és az újságban is megörökíteni „Káposztás” kertészeinket, név szerint: Irénke néni, Jani bácsi, Editke, Pista, Imre, Marika néni, Erzsi néni, Feri bácsi, Lajos, Miklós, Béla, Jenő, István, Gyuri, Béla, Erzsi – ha valakit kihagytam, akkor nagyon kérem, ne vegye zokon. Ígérem, ha szép nagy paradicsomot termeszt, közhírré teszem, még a földi életünkben.

A földi paradicsom óriási kisugárzásának köszönhetem, hogy eszembe

jut Péterfalvi Feri bá'. Igen sokszor én főztem a ketchupot, ő meg érlelte a szederbort. A főztöm hol sikerült, hol nem – de azért jó volt. A szederbora viszont életre szólóan ízt, aromát rögzített az életemben. A betegeskedő utolsó éveiben jólesően éreztük, hogy a sült keszeget, főzött, finom leveseket mennyire értékelte. Tulajdonképp ő volt a terület honfoglalója és veterán materiális ökoszisztémája. Meggyőződésem, hogy ha látta volna az óriási paradicsomot, áldását adta volna ránk és arra biztatott volna, hogy folytassuk tovább a kertészkedést.

Szabó N. László

BEJGLIVERSENY A KULTÚRA HÁZÁBAN!

2015. december 12-én, a harmadik adventi gyertyagyújtás napján
bejgliversenyt
hirdetünk vállalkozó kedvű háziasszonyoknak.
15 órától várjuk a finomabbnál finomabb bejgliket. Zsűrizés kb. 18.30-kor.
15-17 óra: a bejglik beérkezése, felsorakoztatása.
A süteményeket, kérjük, egyben hozzák – a szeletelés már a program része lesz.
17 órakor közösen meggyújtjuk a harmadik adventi gyertyát a Városháza előtti téren.
18.30-tól bejgli-seregszemle, majd a zsűri kiválasztja a legjobbakat.
A zsűri elnöke: Balatonkenese Város Polgármestere, **Tömör István**.
Az eredményhirdetést a hozott sütemények közös elfogyasztása követi, egy adventi teadélután keretében.
Mindenkit nagyon sok szeretettel várunk!
Információ: Kultúra Háza – 06 88 594 500
kulturahaza.balatonkenese@gmail.com / www.facebook.com/Kulturakenese

Balatonkenese Jövőjéért Díj

A helyi elismerő címek és kitüntetések alapításáról, adományozásuk rendjéről szóló 13/2011. (X.28.) önkormányzati rendelet a **Balatonkenese Jövőjéért Díj** megalapításával egészül ki. Városunk önkormányzatának képviselő-testülete a díjjal elismerését, megbecsülését szeretné kifejezni a balatonkenesei gyermekek, fiatalok neveléséért. A kitüntetést olyanoknak szánják, akik hosszú évtizedeken keresztül kiemelkedő pedagógiai munkával segítették a jövő generációinak sokirányú képzését (nevelés, fegyelem, szaktárgyak, művészetek, sport területén). A jutalmazott a díjat életmű jelleggel, egyszer kaphatja. A jutalom összege bruttó 100.000.- Ft. A díj évente egyszer, legfeljebb két személynek adható; átadására a folyó év decemberében kerül sor. Személyre szóló javaslatot bármely balatonkenesei állandó lakos tehet, ennek határideje az első alkalommal **2015. november 10.** A beérkezett javaslatok alapján a Testület dönt a kitüntetett személyéről, a díjat pedig városunk Polgármestere adja át. Az első díjátadásra **2015. december 18**-án, a Mindenki Karácsonyán kerül sor.

Balatonkenese Kultúrájáért Díj

Balatonkenese Város Önkormányzata Képviselő-testületének 1/2015. (I.16.) rendelete szerint a **Balatonkenese Kultúrájáért Díj** adományozható a kultúra, a művészet és a közművelődés területén dolgozó azon személyeknek, közösségeknek, akik legalább 5 éves kiemelkedő szakmai múlttal, példamutató magatartással, aktív közéleti tevékenységgel rendelkeznek, s magas színvonalú munkájukkal elősegítik Balatonkenesén a kultúra, illetve a művelődés fejlődését. A díj adományozásának nem feltétele, hogy az adományozott az önkormányzattal vagy bármelyik intézményével, illetve az önkormányzat fenntartásában lévő társulással bármilyen jogviszonyban álljon. A díjat a Kulturális, Oktatási, Ifjúsági és Sport Bizottság javaslata alapján a Képviselő-testület adományozza. Az adományozásra vonatkozóan a város bármely választópolgára tehet ajánlatot, melyet indokaival együtt az idei évben **december 10-ig**, a Bizottsághoz címzett, zárt borítékban nyújthat be. Választópolgári ajánlás hiányában a Bizottságnak az ajánlásra vonatkozóan önálló javaslattételi joga van. A Balatonkenese Kultúrájáért díjat a Képviselő-testület nevében a polgármester a következő év január 22-i Kultúra Napja önkormányzati rendezvény keretében adja át.

Kérdőív nyári rendezvényekhez

Kíváncsiak vagyunk a véleményére! Alakítsuk együtt a 2016-os szezon balatonkenesei programjait!

1. Hogy tetszettek az eddigi kenesei nyári rendezvények?
1. Nagyon jó, minden rendezvényen ott vagyok!
2. Elment
3. Inkább máshová járok…

2. Milyen típusú zenét szeretne nyári rendezvényeinken?
1. Pop
2. Rock
3. Mulatós
4. Házibuli
5. Egyéb, és pedig…

3. Zenén kívül mit szeretne még látni / hallani? (Több választ is megjelölhet.)
1. Színházi előadás
2. Közönségtalálkozó – például író-olvasó találkozó
3. Különböző tematikájú ismeretterjesztő előadások – például történelmi, pszichológiai, irodalmi stb.
4. Kiállítások

4. Nyári programjaink zömében ingyenesek. De ha lenne rá lehetőség, váltana-e jegyet rendezvényeinkre?
1. Igen
2. Nem

5. Ha igen, milyen típusú előadásra?
1. Klasszikus zenei koncert
2. Rock- vagy popkoncert
3. Zenés darab (musical)
4. Táncszínházi előadás
5. Színházi előadás

6. Mit szólna egy programokat is szervező strandkönyvtárhoz?
1. Hm, ott a helyem!
2. A lábamat be nem tenném oda!

7. Egyéb szabadidős programok. Részt venne-e természetjáró összejöveteleinken, szervezett és vezetett túrákon?
1. Igen
2. Nem

8. Fizetős nyári alkotótábor lehetősége érdekli-e?
1. Igen
2. Nem

A válaszokat, kérjük dobják be a Kultúra Háza postaládájába, vagy juttassák el hozzánk a kulturahaza.balatonkenese@gmail.com e-mail címre!

Együttműködésüket előre is köszönjük! Kultúra Háza

Repülőszázaddal a lelki egészségért

A megismerést és az elfogadást segítette a Horgony Alapítvány nyílt napja

Nyílt nappal és szakmai expóval hívta fel a figyelmet a lelki egészségre és a pszichiátriai betegséggel élőkre a „HORGONY" Pszichiátriai Betegekért Közhasznú Alapítvány október 3-án, szombaton. A rendezvény sikerét mutatja, hogy nemcsak több százan vettek rajta részt, de a nyílt nap üzenete is célba talált: a látogatók csaknem száz, maguk által hajtogatott papírrepülőn osztották meg gondolataikat a témában.

A „Szárnyakkal a lelki egészségért" mottót kapó nyílt nap célja az volt, hogy a Horgony Alapítvány felhívja a figyelmet a lelki egészség megőrzésének jelentőségére, valamint a pszichiátriai betegséggel élőkre. Ennek érdekében a helyszínen olyan programokkal várták a Kolostorok és Kertek rendezvényhelyszínére kilátogatókat, mint pszichoedukációs előadás, relaxációs sátor, valamint kreatív, zene- és kutyaterápia. A szórakozásról emellett az értelmi és érzékszervi és pszichésen sérült fiatalokból álló Hangadók Zenekar, a Légierő Zenekar és az Ajka-Padragkút Néptáncegyüttes gondoskodott.

A Hangadók zenekar

Porga Gyula, Veszprém város polgármestere, a rendezvény fővédnöke köszöntőjében elmondta: a Horgony Alapítvány évek óta dolgozik azért, hogy felhívja a lakosság figyelmét a pszichiátriai betegségekre. Kiemelte azt is, menynyire fontos a megismerés, hiszen elfogadni csak azt tudjuk, amit ismerünk. Hozzátette, a pszichiátriai betegséggel élők itt vannak közöttünk, így különösen fontos kinyitni a kapukat és megismerni egymást.

Dr. Balczár Lajos, a Horgony Alapítvány kuratóriumi elnöke megnyitójában kiemelte, a Lelki Egészség Világnapjának egyik legfontosabb célja, hogy a lakosság felismerje a lelki egészség fontosságát, valamint bepillanthasson az ellátó szervezetek munkájába.

Zeneterápia

A nyílt napon – a kegyes időjárásnak is köszönhetően – végül több mint háromszázan fordultak meg, és a nap zárásaként csaknem száz, a rendezvény üzenetét közvetítő papírrepülőt indítottak útjukra a résztvevők és a pszichiátriai betegséggel élők. A rendezvényt Dr. Balczár Lajos is sikeresnek ítélte: *„Nyílt napunk sikeres volt, teljesítette a célját; a Lelki Egészség Világnapja alkalmából sikerült kicsit megismertetni az emberekkel terápiáinkat, az Alapítványt és annak működését. Reméljük, jövőre több fellépővel és még több vendéggel megismételhetjük ezt a sikert, hiszen a rendezvényt hagyományteremtő céllal szerveztük."*

A Horgony Alapítvány október 9-én, pénteken jótékonysági koncerttel folytatja tájékoztató kampányát. A veszprémi Hangvillában a Bécsi Konzervatórium tehetséges diákjai, *Tóth Réka, Angelo Villari, Hanna Mikschicek* és *Theresa Maier* keltik életre többek között Beethoven, Schubert, Chopin és Bartók Béla műveit. A Horgony Alapítvány a koncert teljes bevételét a pszichiátriai betegséggel élők minél magasabb színvonalú ellátására fordítja.

További információ:
Csizmadiáné Szabó Mária
„HORGONY" Pszichiátriai Betegekért Közhasznú Alapítvány
Tel: +36 70 632 5995
E-mail: info@horgony.org
Web: www.horgony.org

Könyvajánló

A levendula veszélyei, avagy sima kövek Tihanyban

„Nem haragom, alakom
Őrködik e falakon”
(Illyés Gyula)

„Ülök napszám, áloroszlán,
ebül vésett ki a gazdám.”
(Szedő Dénes)

A tihanyi Borsos-ház kapuőrző kőkutyái talapzatára vésett epigrammák.

A levendula nagyon veszélyes dolog, de nemcsak azért, mert egyszer egy vakon követett recept alapján agyonlevenduláztam a baracklekvárt, ami aztán kétszeres hígításban újrafőzve is „erős” maradt, hanem azért is, mert nagyon könnyű megbarátkozni az illatával, a színével, a hangulatával, és a belőle áradó mediterrán életérzéssel. Tihanyban minden a levenduláról szól. Kezünkben levendula ízű fagyival ballagunk az apátság felé, ebéd után levendula szörpöt iszunk, majd levendula díszítésű kerámiákban gyönyörködünk és már nem is csodálkozunk, hogy a valamikori Kolostor éttermet is Levendulára keresztelték át és mintha Tihany felett az ég kékjébe vegyülne egy kis halványlila fény is... Séta közben bukkanunk rá Borsos Miklós állandó kiállítására is, de levendula nélkül.

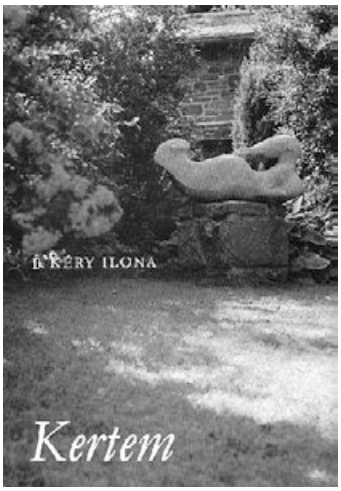

1993 őszén már tudtam, hogy se elég pénzem, se elég eszem nincs, hogy a saját lábamon álljak. Át kellett értékelnem bizonyos dolgokat. Esős napok voltak, döntenem kellett, változtatnom és újrakezdenem. Esős napok voltak… Ekkor fújtam le a port anyám könyvespolcán B. (Borsosné) Kéry Ilona Kertem című könyvéről. Aztán annyira a könyv hatása alá kerültem, hogy nem akartam elszakadni ettől a kerttől, Tihanytól és a „sima kövek”-től. Ugyanezzel a lendülettel folytattam az olvasást Borsos Miklós Visszanéztem félutamból című önvallomásával. Közben döntöttem, változtattam és újrakezdtem, aztán elállt az eső, és néhány hét múlva ott álltunk Angélával Tihanyban a Borsos-ház kapuja előtt.

Kavicsok, kövek között nőttem fel, apám maga is faragott néhányat. Borsost nagyon kedvelte, szobrait „sima kövek”-ként emlegette. Egy Borsos-rajz gyerekkorom lőrinci lakásának falán lógott. Sokáig azt hittem, hogy eredeti, de másolatként is nagyon sajnáltam, amikor valamelyik költözést nem élte túl. Számomra a neve, Illyés Gyuláéval együtt, nagyon összeforrt Tihannyal. *„Vágyból született a kert, vágyból Olaszország iránt. Mire utazhattunk volna, már nem utaztunk”* – írta a felesége. És ez a vágy mégis megtestesült Tihanyban, de nem csak egy darab Toszkána-érzésként, hanem egy igazi művészpár szellemi lenyomataként is.

Azóta is, ha Tihanyban járunk, mindig elkanyarodunk a ház felé, amely még így sok év távlatából is közvetít valami nagy, nagy energiát. A kiállítás egyébként nagyon méltó volt Borsos emlékéhez, megsimogattuk a „sima köveit”.

A könyveink még mindig dobozokban vannak össze-vissza a padláson, némelyik a beázás miatt kidobásra ítélve. Kapolcson, egy antikvárius standján nagy örömmel bukkantam rá újra a Kertem című könyvre és néhány száz forintért meg is vettem, biztos, ami biztos, és a tihanyi kirándulás hatására rögtön el is olvastam másodszorra. Néhány nappal később aztán a padláson a kezembe akadt a régi példány, kifogástalan állapotban. Így most kettő van belőle.

„Jártam eső után gubacsos, gombaillatú fenyőerdőben; gázoltam mezítláb zsombékos, harangvirágos réten; ragyogó nefelejcseket szedtem csokorba, sebes folyó fölé hajló, öreg fűzek alatt; jártam kerek erdőben őzek nyomát kutatva; ültem csendes liget padján, ahol feketerigók ugráltak; laktam kertes házban, ahol más ültette a rózsákat, és jártam haza széles utcán, mely fölött úgy borultak össze a magas fák, mint gótikus katedrális kőívei. És mégis ciprust, cédrust kívántam látni. Ciprust és tengert.”

Tanács: elalvás előtt cseppentsünk egyet levendula illóolajból a párnára. Ciprusról, a tengerről, Tihanyról, a Balatonról és kövekről fogunk álmodni.

B. Kéry Ilona: Kertem. Szépirodalmi Könyvkiadó, Budapest, 1972

És ha arra járunk, ki ne hagyjuk Borsos Miklós állandó kiállítását Tihanyban.

Sarkadi Péter

„Nem csak az a fájdalom, amitől könnyes lesz a szem,
hanem amelyet magunkban hordozunk egy életen át némán és csendesen”

Búcsú ifj. Téli Jánostól

Megrázó és fájó érzés, ha valaki idejekorán távozik el a földi életből, legyen az ismerős, barát, esetleg rokon. A legfájdalmasabb azonban, ha egy család veszíti el valamely tagját fiatalon s szinte pillanatok alatt. Korunk alattomos betegsége nem kímél senkit, legyen az idős vagy fiatal.

Megdöbbenten olvastam a megyei újság gyászjelentései között, hogy *ifj. Téli János* balatonkenesei lakos, 49 éves korában, tragikus hirtelenséggel elhunyt. Jól ismertem őt, s családját. Ha találkoztunk, mindig mosolyogva üdvözöltük egymást. Néhányszor meg is látogattam őket, mivel Jani hobbija a galambászat és nyúltartás volt, de rajtuk kívül is különféle kisállatok tömkelege töltötte be a hátsó udvarát. Szívesen fogadott s hihetetlen szeretettel mesélt kedvenceiről.

Szorgalmas család gyermekeként nőtt fel testvéreivel együtt, és mindhárman szorgalmas emberekké is váltak. Harmonikus kapcsolatban élt élete párjával, s féltő szeretettel nevelték két leánygyermeküket. Mindenki csendes és tisztelettudó emberként ismerte őt s tisztelettel is emlékeznek reá. Mindezt tapasztaltuk a búcsúztatóján megjelentek sokaságából.

Az életet olykor igazságtalannak érezzük, hisz gyakran azokat ragadja el tőlünk, akik sokkal többet érdemelnek. Jani mindig megválogatta barátait, s csak azokat engedte önmagához közel, akik az ő megítélése szerint meg is érdemelték barátságát.

Én most egy ilyen barátot kérek fel arra, hogy folytassa a megemlékezést Janiról.

Szerető fiatal szíved már többé nem dobog,
néked a mennyország lett az otthonod.
Üresség maradt utánad s nehezen szűnő fájdalom,
s helyed betöltetlen hitvesi ágyadon.
De emléked ittmarad e földön s feledésbe nem merül soha,
legyen is a sors bármily mostoha.
A szerető szívek téged el nem felednek s imájukban őrzik,
a te örökéletű drága emlékedet.

Janikám, nyugodj békében!

Id. Mészöly Sándor

Döbbenet, csend, tagadás. Ez nem lehet. Ez nem történhetett meg. Az első reakciók után nem marad más, csak fájdalom, harag és gyász. Hisz oly kevés volt az idő, ami neked adatott. Tudjuk, mondani kell valamit. Tudjuk, hogy mondanunk kell valamit, mert egy ilyen súlyos veszteséget szavak nélkül elviselni nem lehet. De megfogalmazni a megfogalmazhatatlant, leírni a leírhatatlant, amelyek segítenének megérteni és feldolgozni egy ilyen tragédiát, lehetetlen. A tények vadul ránk törnek, és fájdalom önti el a szívünket.

Amint lehunyjuk a szemünket, és megszűnik körülöttünk a világ, emlékek hosszú sora villan fel előttünk. Ott a kép, ahogy boldog mosollyal ránk kacsintottál, ahogy egyetlen mondatoddal megnevettettél. A legnehezebb időkben is megtaláltad a segítő szót. Szorgalmaddal, kitartásoddal, egyenességeddel megmutattad, hogy mi a tisztesség és a becsület. A benned lakozó szeretettel pedig azt, hogy az életnek igenis van értelme. Majd rájövünk, hogy nem tűntél el, hisz emlékeinkben örökké élni fogsz, szellemed mindig itt lesz velünk.

Aztán kinyílik a szemünk, és az addigi érzéseket felváltja valami egészen más, mely erősebb az elmúlásnál. A hála, amiért ismerhettünk, és a büszkeség, hogy a barátaid lehettünk.

Szabó Tamás

Messze mentél tőlünk...

(Téli János barátunk emlékére)

Szemünkben könnyek, lelkünkben bús magány,
mostanra por s hamu, minden, mi te voltál.
Elillant a nyár s vele te is elköltöztél,
mi fájhat jobban a megtört szíveknél?

Bennünk, most vihar dúl, iszonyú hurrikán,
harag és bánat, mit helyetted itt hagytál.
Nincs többé béke, sem édes nyugalom,
gyászol a csend, az éjszakák s nappalok.

Hiányol minden, mihez hozzáér a kezed,
gyászol a fény, az őszbe futó berek.
Hangod már nem hallik, elvitte a szél,
a fák közt még visszhangzik, aztán útra kél.

Útra kél Veled, hosszú, fényes útra,
emlékekké leszel, csillag az égboltra.
Csendes mosolyod, még tükrözi az ég,
de lassan elnyeli az éhes messzeség.

Csendesen elülnek, a galambok is némák,
fejüket szomorún a szárnyuk alá dugják.
Nem repülnek most úgy, nem úsznak az égen,
tompán hallgatnak a galambház mélyében.

Nem tudunk mit szólni, megremeg a hangunk,
elszorult torokkal, önzőn fogva tartunk.
Hiányod gyötrő, nem múló fájdalom,
de erősebb nálunk a teremtő hatalom.

Elszólított tőlünk, ki egykor nekünk adott,
kézen fogott, nem kérdezte, mikor akarod.
Minket sem kérdezett, szavunkra nem figyelt,
elvitt tőlünk, mint tél havát a tavaszi kikelet.

Könnyek maradtak, s vele gyötrődő vigasz,
egyszer mi is megjárjuk tehozzád az utat.
Ám addig, őrizzük emléked gyengéden,
mint imánkat a csend, szívünk rejtekében.

Varga L. Krisztina

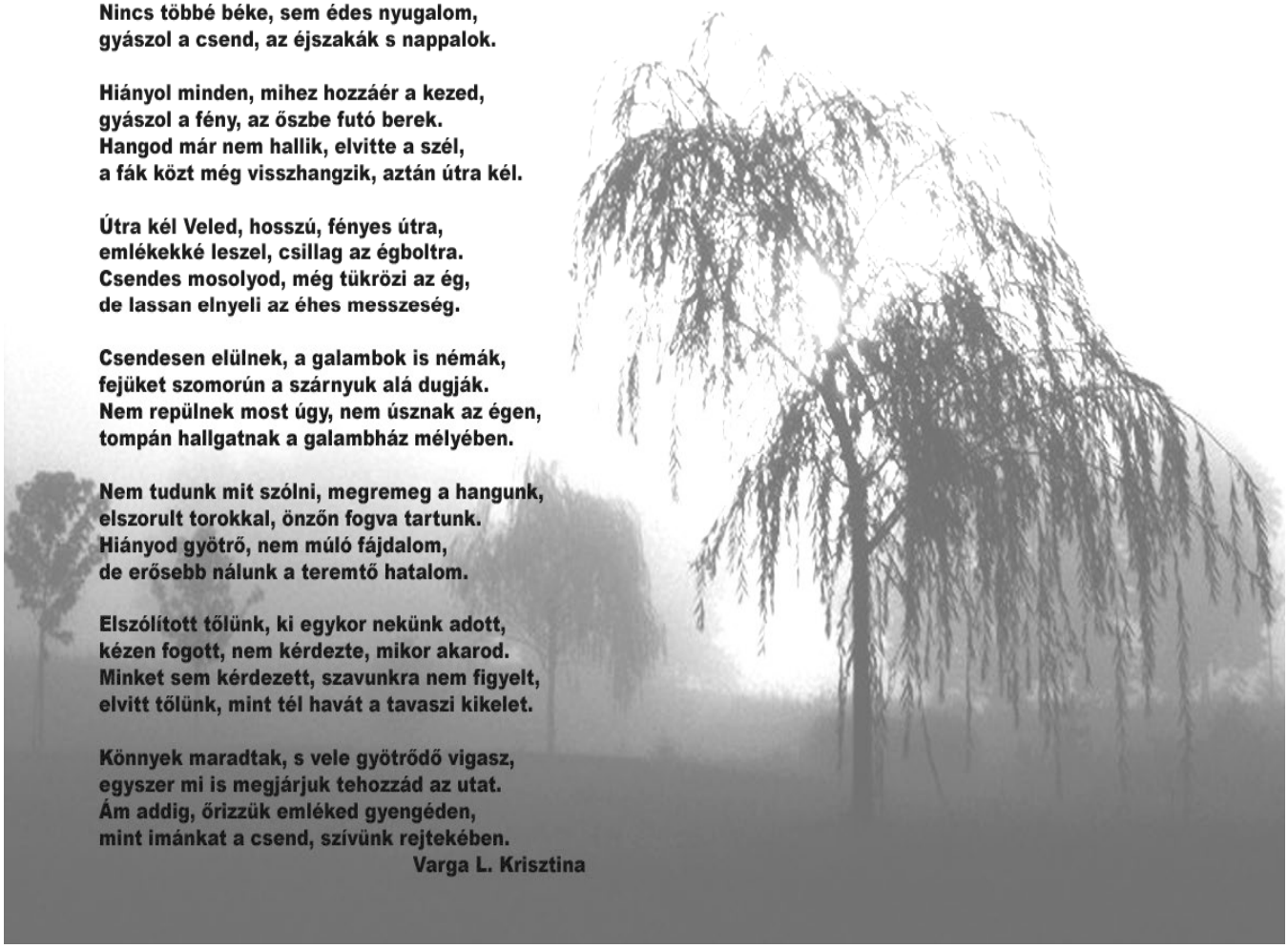

Anyakönyvi hírek

Előző lapszámunk anyakönyvi híreinek halálozási rovatából sajnálatos módon kimaradt Téli János és Babolcsai József neve. Ezt pótoljuk most:

Név	*Haláleset dátuma*
BABOLCSAI JÓZSEF	2015.08.15.
TÉLI JÁNOS	2015.08.30.

A családoktól, az ismerősöktől és a barátoktól ezúton kérünk elnézést!

KIA CHEVROLET DAEWOO mazda

HONDA SUZUKI

Autóalkatrészek
japán, koreai
és európai típusokhoz.

Motorolajok,
fék és kuplung alkatrészek,
lengéscsillapítók,
kipufogók
6-12 órán belül.

Vass Károly
06 20/962 06 15
jakoautoparts@gmail.com

SUBARU MITSUBISHI

NISSAN HYUNDAI TOYOTA

Hirdessen
a **Balatonkenesei Hírlap**ban!

Teljes oldal (A/4-es):	20.000.- Ft
Fél oldal:	10.000.- Ft
Negyed oldal:	5000.- Ft
Névjegy méret:	2000.- Ft
Apróhirdetés:	100.- Ft

MEGHÍVÓ

Az egészséges életmódot követő,
vagy az iránt érdeklődő, nyitni szándékozó
emberek számára havi rendszerességgel
klubesteket tartunk
a Kultúra Házában, Balatonkenesén.
Az egészséges életmódhoz kapcsolódó
előadásokkal, gyakorlati bemutatókkal,
filmvetítésekkel várjuk Önöket
– **Kovács András** módszerét követve.
A rendezvények látogatása ingyenes.
A huszadik klubestünk időpontja:
2015. november 19. csütörtök, 17 óra

Tervezett program:
Gerincmasszázs csontrakás gyakorlati bemutató

Utána kötetlen beszélgetés
Mészáros Istvánnal és Gyöngyivel
– Kovács András tanítványaival,
városunk állandó lakosaival,
a klub házigazdáival.
Információ: 06 70 938 63 93
meszima@pr.hu

KEDVES BALATONKENESEI ÉS BALATONAKARATTYAI ÁLLATBARÁTOK!

2015. december 4-én pénteken, 17 órai kezdettel
évzáró alkalmunkra
és karácsonyi összejövetelünkre
várunk mindenkit, nagyon sok szeretettel!

Balatonkenesei Állatvédő Egyesület

„Lídia" frissítő és relaxáló

MASSZÁZS

Bejelentkezés: 8.00-18.00

Boda Judit

Tel.: 0036 20 213 9630
Balatonkenese, Bajcsy - Zs. u. 44.

ÉPÍTŐANYAG

Zenit-8 Kft.

Minden, ami az építkezéshez kell!

Egész évben akciók és kedvezmények várják kedves vásárlóinkat!

Gyors és szakszerű kiszolgálás!

Nyitva:
H-P: 7-16 · Szo: 7-12

Üzletek:
Balatonfűzfő, Árpád u. 5. 88/450-110 20/499-5670 · 20/499-5680
Veszprém, Házgyári u. 21. 88/562-970 · 20/499-5632

ÉPÍTŐANYAG

WestHouse
Ingatlan iroda

Eladó ingatlanokat (telek, ház, nyaraló, lakás) keresünk és közvetítünk vásárolni szándékozó ügyfeleink megbízásából.

Teljeskörű ügyintézés:

- **Ügyvédi háttér**
- **Energetikai tanúsítvány**
- **Lakástakarékpénztár**
- **Lakáscélú hitelügyintézés**
- **Biztosítás közvetítés**

Hívja irodavezetőnket!
+36/70/216 20 36
westhouse.kenese@gmail.com
Balatonkenese, Katona J. u. 23/c
Köszönjük megtisztelő bizalmát!

Erika **Masszázs**

• masszázs • kavitációs zsírbontás
• manikűr • pedikűr • géllak

• BEJELENTKEZÉS: 7-20 óráig
Kun Tamásné Erika, tel.:**+36 70 578 8192**
• Cím: Balatonkenese, Balatoni út 81.
/a vasútállomással szemben/

Bérlet akció!
Négy alkalom után egy ajándék kezelés, nyolc alkalom után két ajándék kezelés!

Erdei Gabriella
fodrász-pedikűrös
és
Ticz Mária fodrászmester
várja kedves vendégeit!

Erdei Gabriella
Hétfő: 13.00 – 18.00
Kedd: 13.00 – 18.00
Szerda: 8.00 – 13.00

Telefon: +36-30/592-35-10

Ticz Mária
Csütörtök: 14.30 – 18.00
Péntek: 13.00 – 18.00
Szombat: 8.00 – 12.00

Telefon: +36-30/957-07-10
Cím: Balatonkenese, Széchenyi u. 3.

Szőnyegtisztítás mélymosással háztól házig!
Normál: **1100.- Ft**/m^2
Segi: **1300.- Ft**/m^2
Gyapjú: **1500.- Ft**/m^2
Bőr- és szövetkabátok,
szőrmebundák,
sí- és télikabátok,
gyapjú áruk tisztítása.
Egyszeri kiszállási díj: **500.- Ft**.
Átfutási idő: 1 hét.
Tihanytól Akarattyáig,
a 8-as útig bezárólag.

Fehér Imre
Telefon: +36-20-3166-971
balatoniszonyegtisztitas@gmail.com
www.fehertisztito.hu

Legyen az Ön fotója
a Balatonkenesei Hírlap borítóján!
Várjuk balatonkenesei témájú
vagy természettel kapcsolatos képeit!
balatonkenesehirlap@gmail.com

Antikvárium Balatonkenese
8174 Széchenyi u. 16.
30 322 78 69 88 656 338
www.birkabarka.hu
KÖNYV, HANGLEMEZ, AJÁNDÉK

100 forintos hirdetések

ÁLLÁST KERES / ÁLLÁST KÍNÁL:

- Nyugdíjas gondozó, ápoló végzettséggel gondozást, ápolást vállal!
  Tel.: 06 20/211-66-52

CSALÁDI HÁZ, NYARALÓ, TELEK, ÜZLET ELADÓ/KIADÓ:

- Eladó! Balatonkenese Tikervölgyben 32 négyzetméteres faház, 200 négyszögöles telekkel. Víz, villany, csatorna, fúrt kút van. A Balatontól 20 perc séta. Rendezett telek. Irányár: 7.900.000.- Ft
  Tel.: 06 20/933-64-59
- ELADÓ a Bocskai utca végén, 1800 négyzetméteres bekerített területen levő szőlő. Gyümölcsfák, tetőtérbe-építésű téglaépület, alatta pince. Víz, villany van. Ára: 9,5 M Ft. Érdeklődni: 06 88/22-00-39; 06 70/251-08-17.
- Örökpanorámás ikerházat kínálunk Balatonkenese óvárosában. Bevásárlási lehetőségtől, központtól, postától, VOLÁN buszmegállótól 5 perc, strandtól, vitorláskikötőtől, vasúttól 10, lovardától, Tátorjánostól 15 percnyi járásra. Összközműves, bevezetett gázfűtéssel, villanybojlerekkel, felújított vezetékekkel. Nyílászárók cseréje folyamatban, a homlokzat felújítása 2013-ban történt. Há rom külön bejáratú, emeletes házrész, tóra néző erkélyek, külön teraszok a kert felé. Fúrt kút, gyümölcsfák és örökzöldek, külön kocsibeállók, külön pincerészek. Irányár: 21.700.000.- Ft
  Érdeklődni: +36-30/336-84-88 Szabóék
- KIADÓ garázst keresek a téli hónapokra személygépkocsi számára, Balatonkenesén vagy Balatonakarattyán.
  Telefon: 06 70/ 938-63-93

ADÁS / VÉTEL:

- ELADÓ! Gyerekbútor, alig használt heverővel, 10.000.- Ft-ért. Erős rotáló gép, Briggs motorral, ára megegyezés szerint.
  Érdeklődni: 06 70/251-08-17; 06 88/220-039
- INGYEN ELVIHETŐ több kihúzható heverő, öreg konyhaszekrény, Balatonakarattyáról.
  06 88/481-695; 06 70/214-13-36
- Eladó! 100 literes műanyag szüretelő kád, 2500.- Ft; gyerekbútor, 2000.- Ft; új gyerek rekamié, 5000.- Ft; ágyneműtartó, 1000.- Ft; szekrény akasztós és rakodós résszel, 1000.- Ft; önjáró fűnyíró Briggs motorral, ára megegyezés szerint; 50 literes üvegballon műanyagburkolattal, 3000.- Ft.
  Tel.: 06 70/251-08-17; 06 88/22 00 39
- Vadonatúj húsdaráló 2500.- Ft, 2 égős camping gázfőző palackkal kompletten 5000.- Ft, 70 literes üst újszerű állapotban 5000.- Ft.
  Érdeklődni: Balatonkenese, Kossuth u. 38/A.
- ELADÓ! Hausmeister típusú 80 literes hűtő; 3 égős, vezetékes gáztűzhely új állapotban, féláron. Telefon: 06 20/216-30-21

SZOLGÁLTATÁS / VÁLLALKOZÁS:

- ÓRÁKRA felkészítést, matematika és angol nyelv korrepetálását vállalom, több éves tapasztalattal. Kérésre házhoz megyek.
  Telefon: 06 20/452-25-72
- Nyugdíj- és lakásbiztosítás akciósan 2016-ban továbbra is él a Generali Biztosítónál! Jelentkezzen Rézműves Károly főtanácsadónál: 06 20/961-84-73
- NŐI, FÉRFI, GYERMEK FODRÁSZAT, bio hajvágás, manikűr-pedikűr, géllakkozás. Hotel Marina Port, Balatonkenese, Kikötő u. 2-4. Igény esetén házhoz megyek!
  Tel.: 06 20/363-57-80, Zimmermann Szilvia.
- Talabér Károly – kulcsmásolás, zárjavítás, zárcsere, késélezés! 8174 Balatonkenese, Mikes Kelemen u. 20/1. Nyitva: H-P: 8.00-18.00, Sz: 8.00-16.00. Tel.: 06-88/491-153; 0630/323-10-74.
- MATEMATIKÁBÓL korrepetálást vállalok. Pappné, tel.: 06 70/234-69-59

Balatonkenesén rendelőnek is alkalmas, örökpanorámás, téliesített ikerház tulajdonostól eladó

Balatonkenese óvárosában, a híres Katica Pékség közelében, rendelőnek is alkalmas, három külön házrészből álló, téliesített, 100 m^2 alapterületű, örökpanorámás, emeletes ikerház eladó. Nagy kerti teraszokkal, tóra néző, örökpanorámás balkonokkal, minden szinten vizesblokkal. Összesen öt hálószoba, három nappali, két konyha, padlás, három kocsibeálló. Nagyobb társaságok fogadására, edzőtáborozásra is kiváló; strandtól, parti szórakozóhelyektől, vasúttól 10 percre, boltoktól, cukrászdától, központtól 5 percre, vitorláskikötőtől, lovardától 15 percre, mégis csendes helyen található, a lakott negyedben. Gyümölcsfás, fúrt kutas, mediterrán kert, két külön bejárattal. Három kocsibeálló és két pince van. Bevezetett gázfűtés, villanybojlerek, külön fogyasztásmérők. Nyílászárók cseréje folyamatban. A ház új külső vakolatot 2013-ban kapott. Vezetékek felújítása, festés és mázolás 2013-ban történt.

Érdeklődni: +36-30-336-8488

KÖZÉRDEKŰ INFORMÁCIÓK, TELEFONSZÁMOK

TÁJÉKOZTATJUK
A TISZTELT LAKOSSÁGOT,
HOGY
BALATONKENESE
TERÜLETÉN
KÖZVILÁGÍTÁSI HIBA
BEJELENTÉSÉT
AZ ALÁBBI ELÉRHETŐSÉGEKEN
TEHETIK MEG:
GAJDOS BÉLA
TELEFON: 06 30/849-07-92
8.00 – 18.00 ÓRÁIG
E-MAIL: gajdos.bela@balatonkenese.hu
FÉNYFORRÁS KFT.
TELEFON: 06 70/408-69-08
INTERNET: https://kozvilhiba.hu/
E-MAIL: fenyforraskft@gmail.com

ORVOSI ÜGYELET
Balatonalmádi, Petőfi Sándor u. 2-4.
TELEFON: 88/412-104

RENDŐRSÉG
8174 Balatonkenese, Bajcsy-Zs. u. 2-4.
88/584-970; 584-971
VÍZIRENDŐRSÉG
Siófok, 84/310-712

POLGÁRŐRSÉG
06 30/621-58-71
Ha aktuális szabálytalanságot észlelnek, a
KÖZTERÜLET-FELÜGYELŐK
hétvégén is hívhatók:
06 30/225-94-45

A Polgármesteri Hivatal címe:
8174 Balatonkenese,
Béri Balogh Ádám tér 1.
www.balatonkenese.hu
E-mail: hivatal@balatonkenese.hu
Tel.: 88/481-088, 88/481-087
Fax: 88/481-741
Az **Igazgatási Csoport** és a **Pénzügyi Csoport**
ügyfélfogadási ideje:
Hétfő, szerda: 8.00 – 15.30
Péntek: 8.00 – 12.00
A Pénzügyi csoport
pénztári óráinak időpontja:
Hétfő, szerda: 9.30 – 12.00 és 13.00 – 15.00
A **Műszaki csoport** ügyfélfogadási ideje:
Hétfő, péntek: 8.00 – 12.00
Szerda: 8.00 – 15.30
A **Polgármester**
ügyfélfogadási ideje (előzetes bejelentkezéssel):
Kedd: 8.00 – 12.00
A **Jegyző**
ügyfélfogadási ideje (előzetes bejelentkezéssel):
Szerda: 8.00 – 12.00

Városgondnokság
8174 Balatonkenese, Fő u. 43.
88/481-650 és 06 30/320-51-02

Háziorvosi ellátás
Balatonkenese, Táncsics u. 3.
1. sz körzet
Dr. Németi Sándor
06 30/432-16-55
Rendelő száma: 88/481-340
Rendelési idő:
Hétfő, kedd: 12.30 – 16.00
Szerda, csütörtök: 8.00 – 12.00
Péntek: 8.00 – 11.00
2. sz körzet
Dr. Détár Bianka
06 30/989-43-02
Rendelő száma: 88/769-155
Rendelési idő:
Hétfő: 10.30 – 12.00
Kedd: 8.00 – 10.30
Szerda: 14.00 – 16.00
Csütörtök: 12.00 – 14.00
Péntek: 10.30 – 12.00
Gyermekorvosi körzet:
Balatonkenese, Óvoda u.8.
Dr. Meláth Viola
06 70/315-79-65
Hétfő: 10.00 – 12.00
Kedd: 13.00 – 15.00
Szerda: 10.00 – 12.00
Csütörtök: 13.00 – 15.00
Péntek: 10.00 – 12.00
Tanácsadás:
Kedd: 12.00 – 13.00
Csütörtök: 12.00 – 13.00

Fogorvosi körzet
Előzetes bejelentkezés alapján
Balatonkenese, Óvoda u. 8.
Dr. Gyűrűs Ervin
Rendelő száma: 88/491-683
Rendelési idő:
Hétfő, csütörtök: 13.00 – 18.00
Kedd, szerda, péntek: 8.00 – 13.00

Állatorvos
Balatonkenese, Gyógyszertár u. 2.
Dr. Zoltán Levente
06 70/436-50-79
Rendelési idő: Hétfő: 18.00 – 19.00
Kedd – péntek: 17.00 – 19.00

Tátorján Gyógyszertár
Balatonkenese, Fő u. 23.
88/481-283
Nyitva tartás:
június 1 – augusztus 31. között:
Hétfő – vasárnap: 8.00 –19.00
szeptember 1 – május 31. között:
Hétfő – péntek: 8.00 – 18.00

Református Lelkészi Hivatal
8174 Balatonkenese, Táncsics u. 13.
88/481-348
Római Katolikus Plébánia Hivatal
8174 Balatonkenese, Táncsics u. 10.
88/481-146

Posta
Balatonkenese,
Balatoni út 65.
88/481-300

Hajóállomás
Balatonkenese,
Kikötő
88/482-100

Területi Szociális Szolgáltató
Balatonkenese, Táncsics u. 20.
88/482-943

Idősek Klubja:
Balatonkenese, Táncsics u. 20.
88/482-943
Nyitva tartás:
Hétfő – péntek: 7.30 – 16.00

Szakápolói Szolgálat
Balatonkenese,
Táncsics u. 16.
06 20/950-88-05
06 70/379-04-29

Kultúra Háza
Balatonkenese, Táncsics u. 24.
88/594-500
kulturahaza.balatonkenese@gmail.com
Könyvtár
Balatonkenese, Táncsics u. 22.
88/574-980
konyvtarbalatonkenese@gmail.com
Nyitva tartás:
Hétfő: 10.00 – 18.00
Kedd, csütörtök, péntek: 10.00 – 16.00
Szombat: 9.00 – 11.00
Szerda: Zárva

Kippkopp Óvoda és Bölcsőde
Balatonkenese,
Balatoni út 63.
88/574-802

Vasútállomás
(akarattyai vonatközlekedésről is információ):
88/481-017

Pilinszky János Általános Iskola és Alapfokú Művészeti Iskola
Balatonkenese, Bajcsy-Zs. u. 10.
88/481-844
www.pilinszkyiskola.hu
E-mail:
titkar@kenisk.sulinet.hu
Sportcsarnok
06 30/275-93-59

Tourinform Iroda
Balatonkenese,
Táncsics u. 24.
88/594-645
balatonkenese@tourinform.hu
Nyitva tartás:
Hétfő – péntek:
9.00 – 16.00

Tájház
Balatonkenese,
Kossuth u. 6.
06 30/837-18-53
tajhazbalatonkenese@gmail.com
Nyitva tartás:
Kedd – péntek:
13.00 – 16.00

EON
Veszprém, Kossuth u. 1-2.
06 40/444-000
Általános hibabejelentés,
Észak-dunántúli régió:
06 80/533-533

DRV Zrt.
Ügyfélszolgálat

Siófok, Tanácsház u. 7.
84/501-000
06 40/240-240

KÖVETKEZŐ SZÁMUNK LAPZÁRTÁJA: november 15.

A borítón: Csipkebokor a novemberi napfényben

BALATONKENESEI HÍRLAP
Balatonkenese Város Önkormányzatának havilapja
Polgármester: Tömör István
Alapító szerkesztők:
1913 – Czakó Gyula
1990 – Kürthy Lajos, Taródi Flink Kornél
Szerkesztőség: Közművelődési Intézmény és Könyvtár
8174 Balatonkenese, Táncsics u. 24.
Telefon/fax: 88/594-000
E-mail: **balatonkenesehirlap@gmail.com**
www.balatonkenese.hu
Felelős szerkesztő: Dr. Nánássy Elek
Szerkesztő: Nagy Krisztina
Készült: Tradeorg Nyomda, 8184 Balatonfűzfő-gyártelep

kippkopp gyermek délután

JÁTÉKOS, VIDÁM GYERMEK DÉLUTÁNRA

VÁRJUK A KEDVES CSALÁDOKAT!

Szórakoztató, mókás programok teszik színessé ezt a napot, mint például a bábszínház vagy a bohóc előadás. A nagyobbak fejleszthetik és megcsillanthatják kézügyességüket. A gipszfestéssel, origamival és batikolással készített alkotásaikat haza is vihetik. Divatos csillám tetkó és arcfestés. A legkisebbeket játszósarokkal várjuk.
Süti, szendvics és értékes tombola sem fog hiányozni a sok meglepetés mellett.

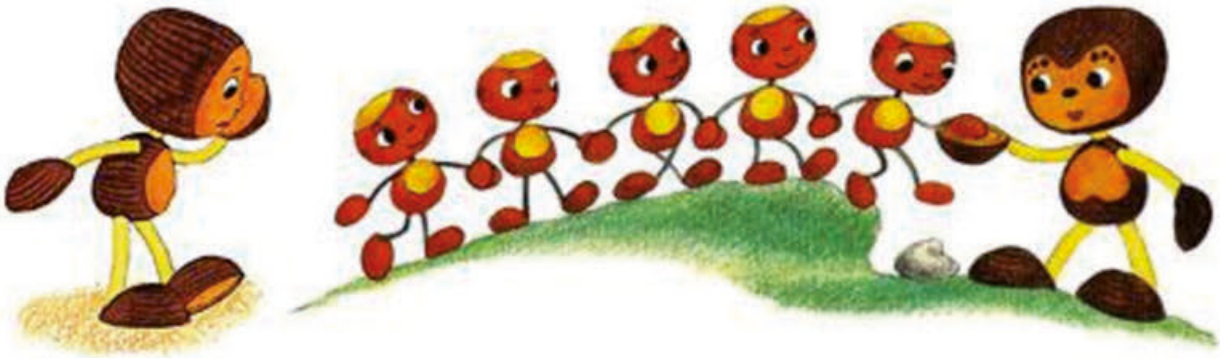

A helyek száma limitált, érdemes minél hamarabb jelezned családod részvételét!

Támogató jegyek elővételben vásárolhatók

Gyermek: 500 Ft **Felnőtt: 900 Ft**

Hívd a 06 30 914 24 84 vagy a 06 20 244 33 39-es számot vagy a **facebook.com/kippkoppgyermek** oldalon jelentkezz.

Balatonkenese Óvoda Étterem. Kapunyitás: 2015.11.28. szombat 13 órakor.
A rendezvényünkön befolyt teljes összeggel az óvodás gyermekeket kívánjuk támogatni.

Hagyományok Kultpiaca Balatonkenesén

2015. november 28. szombat, 10 órától

A Sportcsarnokban, a Kultúra Háza előtti téren és a Táncsics utcában

Program

10.00 – 21.00 Vásári forgatag
10 órától: Toros pörcök a Pörc Magyar Delikát és a Katica Pékség közreműködésével
10.00 – 15.00 Adventi játszóház a Mesetarisznyával

15.00 Az esemény ünnepi köszöntői

15.30 – 16.45 Népzenei és néptáncos programok, melyben közreműködnek a Kipp-Kopp Óvoda óvodásai, a Szivárvány Népdalkör, a Pannónia Citerazenekar

16.45 – 17.30 Hagyományos adventi gyertyagyújtás a Városháza előtti téren
18.00 – 19.00 A Sportcsarnok színpadán: Rácz Vili és bandája
19.00 – 20.30 Esti fő produkciónk: Balogh Kálmán és a Cimbalogh trió, vendégművész: Herczku Ágnes (ének)

A „Hagyományőrzés az országosan kiemelt térségekben" TÁMOP-3.2.15-15 projekt záróeseménye

Pörc Magyar Delikát
Katica Pékség
Budai Esküvő és Rendezvényszervező Iroda
HERMAN OTTÓ INTÉZET
SZÉCHENYI 2020
MAGYARORSZÁG KORMÁNYA
Európai Unió Európai Szociális Alap
BEFEKTETÉS A JÖVŐBE